

הבית החכם

ירושלמים לומדים ומחכימים

חוברת למידה לילדי הגן
ניסן תש"פ

**ילדי ירושלים היקרים
שלום וברכה**

ראשית, אני רוצה לומר לכם שאני עוקב אחריכם מרחוק- ומעריך אתכם. מעריך אתכם על ההתמודדות שלכם, על הגבורה שאתם מגלים, על אורך הרוח והסבלנות, ועל כך שלמרות הקשיים אתם שומרים על הכללים הכל-כך חשובים לבריאות של כולנו. אלו ימים לא קלים.

העולם כולו סוער, כולנו חוששים, דואגים, נתונים תחת מגבלות לא פשוטות, וגם העתיד לוט בערפל. אני בטוח שלא קל לכם, ילדי ירושלים האהובים.

אני רוצה לגלות לכם סוד: לאף אחד לא קל בימים אלה.

אבל הכח שלנו הוא בערכות ההדדית, בנתינה, ביכולת שלנו להיות ביחד גם שהזמנים קשים ומבלבלים. ירושלים באלפי שנות קיומה עברה סערות רבות, משברים ואתגרים, מכולם היא יצאה חזקה יותר.

העיר הקדושה הזו, אליה נשאו אבותינו את עיניהם במשך אלפי שנים, נמצאת בתנופה אדירה, בכל התחומים, ואני בטוח שיחד נעבור את המצב הקשה הזה ונמשיך לבנות ולפתח את ירושלים שתהיה מוכנה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

אני בטוח שכבר בתקופה הקרובה נזכה לראות שוב את חזון הנביא: "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת עַד יָשְׁבוּ וְקָנְיִים וְזָקְנֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בְּיָדוֹ מִרְבַּי יָמִים וּרְחֲבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁתַּקִּים בְּרַחֲבֹתֶיהָ" מתממש לנגד עינינו.

חשוב לי שתדעו, אני כראש העיר והעירייה כולה חושבים עליכם יומם וליל. אנחנו מודעים היטב לקשיים ועושים כל מה שאנחנו יכולים בשביל להקל עליכם ועל ההורים שלכם להתמודד עם הסיטואציה הלא פשוטה שנכפתה עלינו בשבועות האחרונים.

החוברת שלפניכם, היא חוברת ראשונה בסדרה.

היא כמו עוד שלל פעילויות שאנחנו מתכננים בקרוב, נועדה לעזור לכם להעביר את הימים הארוכים בשגרה בהנאה. לתת לכם קצת הפוגה מהמתח ולהעשיר את הידיעות שלכם בשלל נושאים. תמצאו פה חומרים לימודיים העוסקים בפסח, בניקיון, באתגרים מחשבתיים ועוד שלל נושאים שיסייעו לכם להעביר את היום בצורה חווייתית ומאתגרת.

בימים הקרובים אנחנו מתכננים להמשיך בפעילות הזו.

לדאוג לכם לעוד ועוד משימות וחומרים חווייתיים ומשמחים, בכדי שהתקופה הקשה הזו תעבור ונצא ממנה כאמור חזקים יותר ומאוחדים יותר.

אני קורא לכם להיעזר בחוברת, לענות על השאלות והחידות ולתת לאבא ואמא אפשרות להתכונן לחג הפסח. אשמח מאד אם תכתבו לי מה דעתכם על החוברת, ובכלל, אם יש לכם הצעות מכל סוג שהוא אתם תמיד יכולים לכתוב לי מכתב אישי, לראש העיר, כיכר ספרא, קומה שש.

אני מבטיח לקרוא כל מכתב שלכם בתשומת לב.

תהיו חזקים, אני איתכם, יחד, בעזרת ה', נעבור את זה בהצלחה.

**שלכם, האהבה גדולה
משה ליאון
ראש העיר**

מה בחוברת?

3	דבר ראש העיר
4-5	דברי העיריה
7	המשפחה שלנו
7-20	המומחים של הבית שער אקטואליה
21-32	גם בבית מוכנים לחג שער לימודי הקודש
33-56	לומדים בבית שער בית הספר
57-60	הקו החכם פעילות טלפונית
61-69	החכם של הבית שעשועונים ופעילויות
70 - הסוף	דפי גזירה ועבודה

**החוברת בפיקוח
רבנים
ואנשי חינוך**

תלמידים ותלמידות יקרים

“עת צרה היא ליעקב וממנה ניוושע”

הימים הללו שבין פורים לפסח הינם ימים מיוחדים, כידוע בפורים זכינו לנס שבו ראו עם ישראל את הנהגת והשגחת ה' בהסתר פנים ובפסח זכו עם ישראל לראות את השגחת ה' בגלוי עד אשר הצביעו כל עם ישראל באצבע, זה קלי ואנוהו-אצבע אלוקים היא.

אנחנו נמצאים היום במצב מורכב. מצד אחד חשש גדול הסתרה שמלווה אותנו שאף אחד לא יודע מה ילד יום ומצד שני אמונה גדולה והבנה של כולם שמי שמנהל את העולם כולו, הוא הקב"ה בכבודו ובעצמו.

החשש מהמצב מחייב אותנו להיות זהירים מאד בכל ההוראות והסייגים שהאחרים ואנשי המקצוע מורים לנו ופסקו כבר גדולי ישראל שליט"א על החובה לשמוע לכל כללי הזהירות.

האמונה בהקב"ה מחייבת אותנו לשפר ולשנות מהרגלנו ולהתאמץ להיות טובים יותר. רבותינו גדולי הדור שליט"א הורו לנו להתחזק בעיקר בלימוד התורה, בשמירת הלשון, במידת הענווה, בהעברה על המידות ולדון כל אדם לכף זכות. ובימים אלו של קירוב הלבבות נזכה לסייעתא דשמיא מיוחדת לקיים את הנאמר.

גם בימים אלו, אנו יחד עם ראש העיר והנהלת העיר עושים הכל כדי לתת את מירב הסיוע, התמיכה והעזרה לכם.

לכן על מנת לאפשר לכם להמשיך ללמוד ולהשכיל גם בימים אלו שאתם בבית. הכנו עבורכם חוברת לימודית מלאה ועשירה בתוכן לימודי עם מגוון גדול ויצירות רבות עליו תוכלו לשקוד בהנאה ובהצלחה רבה.

בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל, ונזכה בעז"ה בקרוב להתגלות כבוד ה' יתברך עלינו, בגאולה שלימה במהרה בימנו, אמן.

אסיים בתפילה להקב"ה שנזכה בקרוב לברכה שהבטיח לנו הקב"ה ביציאת מצרים "כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך"

בברכת "והסירותי מחלה מקרבך"

המצפה לשיטת ה'

ישראל קלרמן
סגן ראש העיר ירושלים
ומחזיק תיק משאבי חינוך חרדי

ילדי ירושלים היקרים!

אנו בעיריית ירושלים רוצים לגדל ילדים חולמים, סקרנים, בעלי דמיון ויצירתיות מתוך אמונה כי עידוד לערכים אלו יצמיחו דור איכותי, וקהילה חזקה.

ימים לא פשוטים עוברים על כולנו. מתוך אחריות לשמירה על בריאות הציבור, הוחלט להשבית את הלימודים בכל מוסדות החינוך בעיר עד להודעה חדשה.

אתם, ילדי ירושלים, מלאים בחוסן, וחוזקה ומסגולים לעבור את הימים הללו בגבורה. על מנת לסייע לכם לעבור את השעות הרבות בתוך הבית עם ההורים, אחיכם ואחיותכם, אנו מגישים עבורכם בחוברת זו פעילויות מגוונות כתחליף ללימודים בתלמוד תורה ובבית הספר, המיועד לכל הגילאים.

הפעילות שאנו מובילים בעיריית ירושלים למענכם, יצרה את בנייתה של חוברת הפעלה מושקעת ובה מערך רחב ומגוון של לימודים והעשרה עצמית לימים אלו בהם אתם שוהים בביתכם.

אני מזמין אתכם להצטרף בחוברת זו להנות מרגעים של הנאה ולמידה עצמית. מוסדות החינוך החרדים בעיר מספקים מענה לכל אוכלוסיית התלמידים מהגן ועד לישיבה והסמינר.

אגף חינוך חרדי פועל מזה שנים ליצירת אפקט קידום כולל עבור תלמידי העיר ירושלים.

אני מאמין כי ביכולתם של כל ילד וילדה להגיע להישגים אישיים ולממש את הפוטנציאל הגלום בהם ולכן, אנו פועלים לתת מענה ייחודי לכל תלמידי העיר על פי צרכיהם תוך שיפור מתמיד ושאיפה למצוינות פדגוגית, חברתית וערכית ואנו מחויבים להעניק לכל תלמיד ארגז כלים אישי ומיטבי.

אני מאחל לכם שתהנו ממגוון האירועים והפעילויות לכל המשפחה שהעירייה מארגנת עבורכם. אני מברך אתכם בימים בטוחים ומהנים, והכי חשוב שתשמרו על עצמכם. בברכת 'והסירותי מחלה מקרבך', ובתפילה לבורא עולם שנעבור את הימים הללו בקלות ובבריאות איתנה.

פעילות אנפה וברוכה

אברהם בצלאל
סגן ראש העיר ומחזיק תיק חינוך

נָעִים לְהַפִּיר מִשְׁפַּחַת אָבִים

ילדים יקרים!

גם אתם מתגעגעים לגן?

לפנות המשחקים, לשעות היצירה ולמשחק בקצרה?

פתאום קבלתם חפשה ארכה, ארכה בהרבה מהחפשה הרגילה של ערב פסח, כמו בכל שנה.

ובשנה הזו, אין אפילו קיטנה.

האם אתם יודעים מדוע?

בחוקרת הזו - נפיר את משפחת אביב.

יחד אתם נלמד על הספה לחפשה המענינת שלנו, נלמד על פסח, ונלמד גם עוד דברים מענינים כמו בכל יום רגיל בגן.

בהנאה!

אמא אביב

אבא אביב

נעמה

יעקב הבכור

קושקוש
התינוק

פסח ודיצה התאומים

ילדי ירושלים היקרים והאהובים,

בימים אלו בהם השתנתה השגרה בה הורגלתם ואנו נמצאים במציאות לא פשוטה ולא מוכרת בעקבות התפשטות נגיף הקורונה. שמחתי לשמוע כי הנכם זהירים ושומרים על ההוראות על מנת שסביבתנו תישאר נקייה ובריאה. חשבנו עליכם באגף חינוך חרדי בעיריית ירושלים והכנו עבורכם חוברת לימודית עשירה בתוכן העוסקת במגוון רב של תחומים.

ילדים יקרים, כל יום לאחר שאתם מתפללים ולומדים מחכים לכם אתגרים רבים בחוברת הלמידה שקיבלתם לביתכם, החוברות מותאמות לפי גילאים ולכל ילד או ילדה יש חוברת פרטית אישית משלהם.

אגף החינוך החרדי עמל כל העת לספק מענה לצרכי מוסדות החינוך הן בתחום הפיזי והן בתחום הפדגוגי וכעת במצב במיוחד בו אנו נמצאים כשמוסדות החינוך אינם פועלים באופן זמני, אנו עושים הכל על מנת שתמשיכו בלמידה ותגיעו מוכנים לחג הפסח מתוך ידיעה בנושאי ובהלכות החג ובלייל הסדר לא יורגש עליכם כלל שאתם כבר תקופה לא במסגרת לימודים.

חשוב לי שתדעו ילדים יקרים כי בזכות כמה אנשים נפלאים הצלחנו להוציא לאור את מיזם חוברות הלמידה הללו ועל כך אני מבקש להודות להם, בראש ובראשונה לראש העיר מר משה לאון שביקש ממני באופן אישי להוציא את הפרוייקט לאור, דחף, עודד ועמד מקרוב לוודא שתהיה למידה בחוברות בזמן שמוסדות החינוך סגורים. תודה נוספת למחזיקי תיקי החינוך ומשאבי חינוך סגני רה"ע הרב אברהם בצלאל והרב ישראל קלרמן על תמיכתם עזרתם וסיועם. תודה מיוחדת לגב' שרי פישר מנהלת תכניות חינוכיות במנח"ח שעמלה במסירות אין קץ, שעות רבות, ימים ולילות עד שמוצר מוגמר זה הגיע לידכם. תודה כמובן לגורמי המקצוע המלווים את האגף דרך קבע מר אביב קינן ראש מנהל החינוך ומר יואב זמרן סגן ראש המנהל ואחראי תחום פדגוגיה.

בתפילה לבשורות טובות ולחזרה מהירה לשגרה.

ושנזכה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים בבנין ביהמ"ק השתא במהרה בימינו אמן

בברכת פסח כשר ושמח

שמואל גרינברג
מנהל האגף לחינוך חרדי
עיריית ירושלים

האזרחים של הבית

צבעו את בני המשפחה כמו בדגמא!

המצבה בעצרת ה' יוטב

שלום ילדים, אולי אתם מכירים את משפחת אביב?
זוהי משפחה נחמדה מאד, שגם אם אתם לא בדיוק מכירים אותה בודאי מכירים משפחה שדומה לה.
במשפחת אביב יש אבא, אמא, וחמשה ילדים חמודים בכל מיני גילאים.
אני חושבת שכדאי שנעשה אתם הפרות מפרטות, וככה תבינו את הספור שלי יותר טוב, ואולי אפילו תבינו אותו מצין:
אבא - הוא ראש המשפחה. אבא של משפחת אביב הוא איש גדול וחביב ומלא שמחה ומרץ. הוא מחיה הרבה בתוך הזקן שלו, ותמיד יש לו מלים טובות להגיד לכלם.
אמא - אשה עדינה ועסוקה מאד. כל היום מכינה אכל, מנקה או מטפלת בתינוק קושקוש. אמא עסוקה גם בימים הרגילים וגם בימים שמסתובב בחוץ נגיף הקורונה שבגללו כלם צריכים להשאר בבית. היא אף פעם לא משעממת ואף פעם לא יושבת בלי לעשות משהו. אפילו בשבת, היא מנצלת את הזמן לקרא ספורים לילדים או לקרא תהלים.
יעקב - בן 15, בחור גבוה וחשוב מאד. בדרך כלל הוא בשיבה, אבל עכשו הוא חזר הביתה כי לא לומדים בגלל המגפה... וגם תכף מתחיל בין הזמנים ובכל מקרה יש חפש. גם כשהוא בבית הוא רב הזמן בחדר שלו, לומד, מתפלל או מנגן באורגן שלו. אבל לפעמים מתחשק לו קצת להשתולל עם אחים שלו אז הוא יוצא ומרים אותם גבוה לשמים או משחק אתם תופסת סביב השלחן וכלם צוחקים ונהנים.
נעמה - בת 14, היא אימאליה קטנה. כבר מזמן היא התחילה לטפל באחים שלה, ועכשו, כשכלם בבית, היא ממש עוזרת לאמא בכל צעד ושעל. היא אוספת אותם כל בקר להתפלל, ואז עושה להם קיטנה בבית.
יש לה המון חברות וכלן אוהבות אותה מאד. בימים הרגילים הן יורדות למטה ומשחקות חבל ועושות קיטנות לילדים הקטנים, אבל עכשו הן מתקשרות הרבה דרך הטלפון או דרך המרפסות. ועל המרפסות עוד אספר לכם בהמשך.
פסח ודיצה - בני 7, והם שני ילדים אבל אני כותבת אותם ביחד מכיון שככה הם נולדו - יחד. תאומים. הם ילדים עדינים ושקטים וכמעט ולא מפריעים. הם מניחים לנעמה לעשות להם קיטנה ומשתפים פעולה וצובעים המון ציורים של פסח שהיא מדפיסה להם במחשב.
קושקוש התינוק - שיש לו כמובן שם שקראו לו בבית, אבל אף אחד לא קורא לו בשמו האמתי רק בשם קושקוש. מאד מתאים לו, השם הזה. כי הוא שובב ומתוק ורעשן ועושה הרבה בלגן בכל מקום אליו הוא זוחל או מדדה (הוא התחיל ללכת ממש לא מזמן, וככה הוא מצליח להגיע לכל מיני מקומות שלא הצליח לפני כן, ולטפס, לסחב ולמשך מפות וכלים ואז לשבר

אותם ולשמח.

*כלם אוהבים את קושקוש אפילו שהוא כזה בלגניסט. כי הוא כל כך מתוק. שאפשר לאכל אותו. עכשו כשהכרנו את בני משפחת אביב, נתחיל בספור.

הספור שלנו מתרחש ביום אחד בערב פסח. כלם בבית. לכל אחד יש תפקיד. נעמה מנקה את המדפים בסלון, ופסח עומד לידה ועושה מה שהיא מבקשת כמו להביא עוד סמרטוט או לזרק משהו לפח.

יעקב מגהץ חלצות לחג. דיצה משגיחה על קושקוש במטבח, שלא יפריע לכלם (יש מגרה נמוכה שבה יש כלים מפלסטיק ובהם אמא מרשה לו לשחק כמה שהוא רוצה), ואמא משוחחת בטלפון עם סבתא ותוך כדי זה מבשלת, אופה, מקפלת כביסה ומתרוצצת בכל הבית. סבתא אומרת: "אוי, מאד קשה לי לחשב שלא נהיה ביחד בליל הסדר, אף פעם לא היה מצב כזה של ליל הסדר בלי כל המשפחה..."

ואמא מעודדת אותה: "לא נורא, אמא, העקר ברוך השם שכלנו בריאים. לך יש את סבא, ולנו יש את כל המשפחה. עוד מעט המצב יוטב,

דיצה, שעמדה ליד אמא, רצתה להבין: "מה זה יוטב?"

"יוטב זה יהיה יותר טוב", אמר לה יעקב שקפץ למטבח לקחת לעצמו קרקר עם חמאת בטנים.

בערב, כשכלם סימו לעבד וישבו כל אחד עם ספר או משחק, אבא שם לב, שדיצה קצת שקטה מתמיד, ומרהרת.

"דיצה מתוקה", לטף לה את הראש, "על מה את חושבת?" "אני חושבת על יוטב", אמרה דיצה "מה?" התפלל אבא "יוטב, אמא אמרה היום לסבתא שיוטב. מתי זה יקרה?" "מתי המצב יוטב?" הבין אבא וחיך "כן".

"גם אני רוצה לדעת", אמר פסח והרים את ראשו מספר הקומיקס שקרא, "מתי המצב יוטב? מתי נוכל לצאת החוצה ולשחק כמו פעם וללכת לתלמוד תורה ולבצפר וכל זה?" "מתי לא נצטרך להשאר כל היום בבית?" הוסיפה דיצה ליתר בטחון.

אבא חשב רגע ואמר:

"אתם יודעים מה? אתם צודקים. גם אני הייתי רוצה לדעת, וגם כלם. אבל היחיד שידע זה הקדוש ברוך הוא. הוא מנהל את העולם והוא החליט שכרגע אנחנו חייבים להזהר מהמגפה, ולהשאר בבית. כנראה שזה מה שצריך להיות. עד... שהמצב ישתנה".

"אני אתפלל ואתפלל", אמרה דיצה בעינים עצומות.

"זה רעיון חשוב וטוב!" אמר אבא וחיך, "להתפלל בכונה ש...!"

"שהמצב יוטב!", אמרו יחד דיצה ופסח וחיכו.

נגיף, וירוס, הוא סוג של גולה קטנטנה שנדבקת לבני אדם. גולה בגדל שאינו נראה.
היא אפלו יותר קטנה מהעגול שצירתם!
 לעתים הגולה הזאת, פוגעת בנו וגורמת לנו להרגיש לא טוב.

חשוב לדעת!

נגיף הקורונה אינו פוגע כמעט בילדים.
 אז למה לדעתכם צריך להזהר ממנו?

תינוקות וילדים לרב לא מרגישים את המחלה,
 אבל הם יכולים לסחב אותה ולהעביר אותה להורים שלהם.
 יש לכם סבא וסבתא? **לאנשים מבגרים, המחלה הזו עלולה להיות מסכנת!**
 אז איך מורידים את הגולות הקטנות האלה אם לא רואים אותן?

שוטפים ידים!

1 ילדים יקרים, חברו את הנקודות וצבעו את הציור: 2

ספרו לאבא ואמא, מדוע לדעתכם כל כך חשוב לשמר על הגוף שלנו?

אמא, אמה אין אן כבר
 כו כר הרבה זמן? אני
 מתגעגע לך!

כוא חמוד, ש
 אידי ואסביר לך

ילדים יקרים, האם שמעתם על הקורונה? מה שמעתם עליה?
הקיפו בעגול את התשובה הנכונה וצבעו אותה:

קורונה היא לא ילדה, קורונה היא גם לא כבשה, קורונה היא גם לא פרח.
 קורונה היא שם של מחלה. מחלה שבעברית קוראים לה נגיף. בלועזית קוראים לה וירוס.

אסיפה

ילדים, ספרו להורים, איזה שמות של מחלות אתם מכירים?

מה זה נגיף?

ילדים, מה הדבר הכי קטן שאתם מכירים?

אסיפה

לכו לחדר והביאו את החפץ הכי קטן שיש לכם בחדר.

אסיפה

צירו כאן את הנקודה הכי קטנה שאתם מצליחים.

משחק קווא קווא

הורים/אחים גדולים, יצטרכו פה קצת את העזרה שלכם (:
בעמוד 69 בסוף החוברת מופיעה הדפסה של משחק קווא קווא.

מלאכה ראשונה: חיתוך

חתכו את השרטוט שבעמוד 69 בעזרת מספריים, השתדלו לעשות זאת כמה שיותר מדויק.

מלאכה שנייה: קיפול

השתמשו בקווים הדקים המסמנים את מקומות הקיפול ונסו להיצמד אליהם. קפלו מדויק ככל האפשר והעבירו את האצבע על הקיפול בכדי ליצור קיפול חד ויפה.

שלבי הקיפול:

1. מקפלים את ריבוע הקווה-קווה לחצי. מהדקים את הקיפול.
2. מקפלים שוב לחצי. מהדקים את הקיפול.
3. פותחים. הופכים כך שהציור יהיה כלפי מטה.
- מקפלים פינה אחת פנימה עד המרכז (משתמשים בסימן הקיפול שיצרנו בשלב 1 ו-2 בתור סימון).
- מהדקים את הקיפול. ממשיכים ליתר הפינות.
4. הופכים כך שקיפולי הפינות יהיו למטה.
5. מקפלים את אחת הפינות פנימה עד האמצע. מהדקים את הקיפול.
6. מקפלים כך את יתר הפינות.
7. כעת מקפלים את הריבוע לשניים לרוחבו ומהדקים.
8. פותחים ומקפלים לשניים לאורכו ומהדקים.
9. משחילים את האצבעות ו... הופה! הקווא קווא כבר כאן.

השובות:

- (הי, לא להסתכל לפני ששחקתם, אחרת מה הקטע?!)
1. ארבעה | 2. ארבע | 3. אליהו הנביא | 4. חמשה חמשי תורה
 5. מדורה | 6. מצרים | 7. עשר | 8. איר

ספור

המצוה של הלל הזקן

לפני שנים רבות, היה אדם צדיק שנקרא הלל הזקן. הלל הזקן זכה לחיות בתקופה שבית המקדש היה בנוי! יום אחד, הלל הזקן נפרד מתלמידיו בבית המדרש ועמד לצאת מבית המדרש. תלמידיו שאלו אותו- רבנו, לאן אתה הולך? הלל הזקן, שכל ימיו עשה מצוות, ענה להם שהוא הולך לעשות מצוה. התלמידים בקשו מהלל להסביר להם איזו מצוה הוא עומד לעשות כעת?

ילדים יקרים- איזו מצוה לדעתכם הלל הזקן הלך לעשות? יש לכם רעיון?

שאלו אותו תלמידיו של הלל הזקן- האם המצוה היא גמילות חסדים או למוד תורה? האם הלל הולך לתפלה? או לבקר חולים?
לא ולא. הלל הזקן הסביר לתלמידיו שהמצוה שהוא הולך לעשות היא לרחץ במרחץ. הפתעו התלמידים מאד, האם רחיצת הגוף היא מצוה?

ילדים יקרים- מדוע לדעתכם רחיצת הגוף היא מצוה?

ילדים יקרים ואהובים, הלל הזקן הסביר לתלמידיו שכלנו זכינו ונבראנו "בצלם אלוקים", גופנו הוא כלי ללמוד תורה, לתפלה ולעשיית חסדים. גוף כזה, שעושה כל כך הרבה מצוות, ודאי חייב בשמירה!

משימה

צירו כאן חפצים נוספים שאנחנו מקפידים לשמר עליהם היטב:

צביעה

צבעו את האיור בהתאם לכריכה:

חשיבה

קסם של הצצה

ילדים יקרים,
בואו נכין ביחד הצגה לכל המשפחה, אתם מוכנים???

בעמוד 81 תמצאו דמויות משפחה קסומות, כל שעליכם לעשות הוא לגזור כל דמות בעגול, לקחת קיסמים גדולים ולהדביק כל דמות על קיסם. קצת, נתן לשחק עם הדמויות במגון אפשרויות:

אפשרות 1: תאטרון בבות

הזמינו את ההורים ו/או האחים הבוגרים להצגה שאתם מציגים להם. הושיבו אותם על כסאות מול שלחן הפלון הביתי. אתם, התישבו מאחורי השלחן. כך שראשכם לא יבצבץ מעליו. אתם תדברו 'בשם הדמויות', בזמן שתרימו אותן מעל השלחן ותשחקו אתן. נתן לחשב על ספור מפר, או ספור מתוך החוברת. ולספר אותו באמצעות הדמויות. דמינו שהדמויות מדברות אחת עם השנייה בטלפונים, וכך הן מספרות אחת לשנייה את מה שקרה להן. תנו לדמיון לפרח!

אפשרות 2: טלפון שבור

חלקו לכל בן משפחה בבית דמות אחת שהוא ישחק איתה. קצת, כל אחד יחזיק דמות. ספרו ספור בתור התחלה (הילדה דיצה נכנסה הביתה והבית היה הפוך. היא התקשרה לאמא לשאל מה קרה....) ומשם כל אחד יספר את חלקו וי'עביר' את הספור לבא אחריו (אמא אמרה שאין לה משג מה קרה, אבל היא תתקשר לאבא לעבודה לשמע אם הוא יודע... וכו'). עם מעט דמיון תוכלו להמשיך במשחק במשך דקות ארוכות ולהנות ממשחק משפחתי עם דמיון משבח.

אפשרות 3: כל קול שונה

שחקו עם עצמכם עם הדמויות, דמינו אותן מדברות אחת עם השנייה, אך הפעם נסו לזהות בין הדמויות באמצעות חקוי הקול של כל דמות. נסו להעניק לכל דמות קול שונה, כך שנתן יהיה לזהות אותה רק באמצעות הקול. השמיעו לאבא ואמא את הקולות ובדקו אם הם מזהים את הדמות.

צִיּוֹן מְשֻׁבָּתִי

ילדים יקרים, הזמן שלנו בבית הוא הזדמנות טובה להכיר את הבית והמשפחה שלנו טוב יותר. מצרפות משימות להעמקת ההכרות עם המשפחה והבית. אתם מזמנים לעשות אותם בסיוע ההורים או האחים:

הערה להורים: נתן לתת נקוד או פרס על כל משימה שבצעו, לפי החלטתכם.

צירו ציור של הבית שלכם על דף. צירו את הבית מבחוץ או מבפנים.

כתבו מכתב תודה לאבא ואמא או לאחד האחים שלכם על משהו שהם עשו עבורכם. העזרו באחד ההורים לכתוב וקשטו את המכתב.

הכנו שלט חדש לדלת הפניסה לבית.

בקשו מאבא ואמא לספר לכם ספור שהם זוכרים מהילדות שלהם.

התקשרו לסבא או סבתא ובקשו מהם לספר לכם מהו הזכרון הראשון שהם זוכרים.

שְׂמִירָה אֶל הַזֶּוּף:

ילדים יקרים, אנו מציעים לכם כּאן מספר פעילויות שאפשר לעשות בבית במטרה לשמר על גוף בריא גם בזמן שיש להשאיר בבית. אתם מזמנים לעשות אותן לבד או עם האחים שלכם, נסו לעשות כל פעולה לארוך זמן מרבה ככל שתצליחו. בכל יום- חזרו על הפעולה ונסו להאריך אותה.

• תחרות עמידה על רגל אחת/קפיצה על רגל אחת.

• קפצו במקום עם רגלים צמודות ככל שתצליחו.

• עמדו זקוף ונסו להגיע לכפות הרגלים שלכם ללא כפוף הכרס.

• סובבו את הראש סיבוב מלא, מספר פעמים, לשני הצדדים.

• קפצו קפיצות 'צפרדע'.

האם אתם מכירים דרכים נוספות לשמירה על הגוף?

הקיפו את הציורים שבהם אנו שומרים על הגוף, וצבעו אותם.

בואו דיבור

שם בבית אוכנים לחד

הגננת שלי תמיד אומרת:
ילדות, הגן שלנו - הוא הבית השני שלנו.
ואז היא שואלת:
ילדות! מהו הבית הראשון שלך?
ואנחנו צועקות בהתלהבות:
הבית בו אנו גרות!!!
מדוע הגן נקרא הבית השני?
ואני עונה:
בגלל שאנחנו גרות בו חלק גדול מהיום!

והגננת אומרת -
יפה!
ילדה חכמה!
מה עושים כשרוצים לגור בבית נעים?
מה אתם אומרים ילדים יקרים? ענו על השאלה, ואחר כך תשמעו את תשובות הילדות בגן של דיצה.
בעצוב: אפשר פרוצים של ילדות ליד התשובות מסדרים!
מארגנים!
אוספים צעצועים!
מצירים בזירות בלי לקשקש על השלחן!
שומרים על השקט!
עוזרים אחד לשני!
לא מתלוננים!
אומרים תודה!
ואז הגננת אומרת: קדימה! כלן מסדרות את הבית השני שלנו.
או: קדימה! כלן מותרות בבית השני שלנו.

כעת אני בחפשה ארכה, ונמצאת כל הזמן בבית הראשון. אני מאוד אוהבת אותו ושמחה לשחק עם קושקוש ופסח בשמחה ובהנאה, אבל לפעמים, בפקור, אני קצת מתגעגעת לבית השני שלי. גם אתם?

בפעם אחרת, היה זה בראש חודש, גלה בנו של רבי אריה לוי זצ"ל שאביו הולך לאחד מבתי החולים בירושלים כדי למסור חבילה לאחד החולים.

הבן התפלא ומהר לשאל את אביו: "אבא, אתה הרי לא מכיר את החולה הזה והוא לא קרוב משפחה שלנו, אז מדוע אתה מוסר לו חבילה?!"

רבי אריה לוי השיב לבנו בחיוך ואמר: "לפני כמה חודשים הגעתי לבקר חולים בבית החולים לתשושי נפש וראיתי את אחד החולים מכה וקבול. שאלתי את החולים מדוע הוא מכה וקבול, ואחד החולים גלה לי, שלפעמים החולים שלא בריאים בנפשם - משתוללים, והמטפלים שלהם נאלצים לתפס אותם בכוח ולפעמים אף להכות אותם. אבל מי שיש לו קרובי משפחה הם לא מכים מחשש שהמשפחה תתלונן, וכיון שלחולה הזה אין קרובי משפחה, לכן הם מכים אותו הרבה. מיד נגשתי לרופאים ולמטפלים והודעתי להם שאני קרוב שלו ומאז אני מגיע אליו בכל חודש כדי למסור לו חבילה. אני מתפלל לשלומם בכל יום, ואכן, מאז שהודעתי את זה לרופאים, הם התחילו להתיחס אליי בכבוד."

כה היה נוהג רבי אריה לוי כל חייו, גם כשכבר היה זקן ולא היו לו כוחות. כאשר שר הבריאות של אותם ימים הציע לרבי אריה לוי שרכב מהמשרד יקח אותו לבתי החולים, סרב הצדיק הירושלמי ואמר: "זקן אני וקשה לי כבר ללמד, המעט שנשאר לי זה מצות בקור חולים, מעדיף אני ללכת ברגל ולזכות בשכר של הפסיעות."

הצדיק הירושלמי שנכנס לבקר את החולים שהיו בבדוד

הצדיק הירושלמי רבי אריה לוי זצ"ל, שזכה לכינוי 'רב האסירים', היה הולך לבקר את האסירים היהודים שנלקחו לבית הכלא בגלל הפעילות שלהם במחתרות היהודיות.

כה פעל הרב אריה לוי זצ"ל במשך 25 שנים. הוא היה מבקר אותם בבתי הכלא, כותב להם מכתבים, מעודד אותם ונותן להם כוחות לעבר את הימים הקשים בכלא.

מעבר לכה, רבי אריה לוי היה מקפיד לבקר גם את היהודים שהיו מאשפזים בבית החולים למצרעים. החולים, שהיו נגועים במחלה מדבקת, נחשבו לחולים מסכנים. אף אחד לא הסכים לבקר אותם ולהיות ליד המטה שלהם בבית החולים. גם המשפחה שלהם פחדה להיות לידם.

רק רבי אריה לוי זצ"ל היה היחיד שלא חשש. הוא האמין בכל לבו והוכיח ששלוחי מצוה אינם נזקים, וכיון שהוא היה בשליחות למצוות בקור חולים הוא לא נדבק במחלה למרות שבקר את כל החולים שהיו מצרעים ואשפזו בבדוד בבית חולים.

באחת השנים, בעצומו של חול המועד סכות, בימים בהם שלט בארץ ישראל המנדט הבריטי, התהלך רבי אריה לוי באחת השכונות בירושלים.

אחד מתלמידיו של הצדיק הירושלמי, התפלא לראות את הצדיק מתהלך ברחובות השכונה.

"מה הרב עושה בשכונתנו?" שאל.

רבי אריה לוי מהר להשיב: "בכל חול המועד אני נוהג לבקר את האלקנות, נשות הרבנים שהתאלמנו."

מדוע דוקא בחול המועד? שאל התלמיד.

כשחיוף על פניו, הסביר רבי אריה לוי לתלמידו: "בכל ימות השנה האלמנה טרודה בעבודתה היום יומית, ולכן היא לא מרגישה את הבדידות. אבל בימי חל המועד, כאשר כלם בחפשה וכל משפחה חוגגת עם הילדים והנכדים, אלה הימים שהאלמנה מרגישה את הבדידות. אלה הימים שהאלמנה נזכרת איה התלמידים של בעלה הרב זצ"ל היו מגיעים לאחל גוט מועד והבית היה מלא באנשים, והנה פתאום הבית שומם. לכן אני מקפיד ללכת לבקר את האלקנות דוקא בימי חול המועד."

על חמץ וכאורה

נקרא את הספור על החמץ והמצה.

החמץ המנפח

'אני ואני, הכי טוב וחסם
אני כה נאה, הכי מכלם!
כך ספר החמץ לכל מי שמצא
ולפתע נתקל ב...מצה.

המצה שככה שם, ענוה ושקטה
ללא כל תבלינים, ככה- פשוטה.
המצה לא הכריזה 'אני' ו'אני'.
המצה היא כמו לחם, אבל כה עני.
רק קמח ומים, ללא שום התפחה-
זה מה שיש לה, ובזה היא שמחה.

מה דעתכם, ילדים יקרים?
למי מהשנים היותר מתחברים?
האם כדאי להיות כמו חמץ, גאותן?
לא ולא! ענוים כמו מצה נהיה, כמוכן.

היה היה, לפני כמה שנים
בצק מנפח, מבחוץ ומבפנים
לאחר שנלוש, על שלחן הוא הנח
ובכמה רגעים הוא קם ותפח

אני הכי טוב, אין כמוני בעולם
הכריז הבצק כך לאזני כלם
אני כה גדול, כה יפה ומצלח
וכך הוא תפת, ותפח ותפח

הבצק, שקוראים לו כלם "החמץ"
הכנס לתכנית, וכלי להתאמץ
לתנור הוא נדחף, ושם הוא הנח
והנה תפח עוד, וללחם הפך

מהתנור הגית, החמץ הגאותן
גאותן ושחצן, וכזה פטפטן

שאלות לדיון:

- 1 מה דעתכם ילדים, האם נעים להיות חבר של החמץ הגאותן?
- 2 האם פגשתם פעם יהודי צדיק ועניו כמו המצה השקטה?
- 3 לפעמים לא קל לא להתגאות. כיצד אפשר להדמות יותר למצה הענוותנית ולהתרחק מהגאווה הפסולה?

בל יראה!

טרררררר, נשמע טרטור קולני בבית והעיר את דיצה בת ה-7.

"פסח, אתה שומע את זה?" אמרה דיצה, מיד בקומה. פסח הזדרז לומר מודה אני ולטל את ידיו ליד המטה, ולאחר שבנה בשמחה שאל: "מה זה, דיצה? על מה את מדברת?". "על הרעש הזה. זה נשמע כמו רכבת, או אולי פיל". דיצה סמנה לפסח לבוא אחריה, בשקט בשקט. שניהם התלבשו מהר מהר. כשפתחו את דלת חדרם, מה הם ראו מולם? אמא עמדה בסלון, רכונה מעל הספה ובידה שואב אבק.

"מה את עושה, אמא?" שאל פסח.

"בקר טוב ילדים, אני שואבת את האבק מהספה היטב-היטב" הסבירה אמא. "עוד מעט מתקרב חג הפסח, ובפסח ממש אסור שיהיה חמץ בבית. בל יראה ובל ימצא!"

בל יראה? חשב פסח. בסדר גמור! אם ככה אמא רוצה, אני אעזר שלא יראה חמץ בכלל.

וככה, בזמן שאמא הלכה לנקות מאחורי הארון, נגש פסח אל המזנה.

"בואי, דיצה" אמר פסח. "אמא אמרה שאסור לראות חמץ בפסח. בואי נחביא לה את כל החמץ". נגשו התאומים אל המזנה והוציאו משם את כל החמץ: פסטה ועוגיות, פתות ולחמניות, בפלות ואטריות וגם פריכיות. אפילו און המן יבשה מצאו בפנת המטבח, וגם אותה דאגו להכניס אל שקית גדולה. את כל החמץ, הכל הכל, לקחו אל פנת הסלון- והחביאו אותו מאחורי הוילון.

"הנה", אמר פסח. "עכשו לא רואים את החמץ! בל יראה!"

*מה אתם חושבים, ילדים? ככה מתכוננים לפסח? מחביאים את החמץ מאחורי הוילון?

למה התכונה אמא כשאמרה שהחמץ 'בל יראה' בבית?

פתאום הגיעה אמא, וסמרטוט בידה. היא נדהמה לראות את שק החמץ מבצבץ מאחורי הוילון.

אמא חיכה ושאלה מפתעת: "דיצה, פסח, מה זה? מה אתם מחביאים שם?"

"אנחנו עוזרים, אמא! עכשו בל יראה החמץ!"

אמא צחקה והסבירה שפסח קצת התבלבל. התורה אומרת לנו להוציא את כל החמץ מהבית, אמרה אמא, לא רק להסתיר אותו. שלא ימצא בבית חמץ ששינה לנו, ואפילו מחוצה לו. לא מספיק להחביא, צריך ממש לבער אותו. את כל החמץ שישאר לנו, נצא ונשרף לפני פסח בבעור חמץ. "אבל בינתיים", הוסיפה אמא ולטפה את ראשה של דיצה. בואו תעזרו לי לזרק את שק החמץ הזה. שלא ימצא וגם לא יראה, הפעם באמת!"

ילדים, כיצד אתם יכולים לראות לכך שלא יראה חמץ בבית?

צביעה

צבעו את האיור להנאתכם!

"בצאת
"ישראל"
ממצרים"

4 מי יודע? חידות בחרוזים

נקריא לילדים את החידות ונשלים יחד את התשובה. כל חידה עוסקת באחד המאפיינים של חג הפסח שהמשותף לכולם הוא הספרה 4. הנה החידות.

חידות לקראת חג הפסח

1

שאלות לדיון:

מדוע שותים 4 כוסות?
כיצד שותים את הכוסות? מדוע?
אתם מכירים את השיר אחד מי יודע?
מה מזכר שם בספרה 4?
שירו ביחד את השיר כולו.

סביב השלחן, כל המשפחה מספרים בנסי הבורא בשמחה נקדש ונהלל, נברך את מלכנו נשיר ונודה בכל פה לאלוקינו וכמו בני מלכים, לידנו מונחות בין או במיץ, מלאות וגדושות נחשטם ילדים? מזמנים לנסות! כמוכן מדבר בארבע...

2

אל שלחן הסדר כלם מזמנים, הורים וילדים, וגם כל דכפין ואתם מגיעים, הפתעה! מי יודע? חברים שיצאו מתוך ההגדה! חכם ורשע, והנה גם התם ושאיננו יודע לשאל בא אתם התדעו להגיד, ילדים נבונים מי הם הארבעה? ארבעת ה....

בהגדה של פסח מזכרים ארבעה בנים, אשר כל אחד שואל שאלה אחרת את האב העורך את שלחן הסדר.

שאלות לדיון:

האם למדתם על ארבעת הבנים? כמו איזה בן הייתם רוצים להיות? כיצד לדעתכם נראים ארבעת הבנים? צירו אותם.

הַר סִינַי הַעֲנֵנו

נִקְרָא אֶת הַסְּפֹר.

כְּשֶׁרָצָה הַקֹּב"ה לְתַת אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, בִּקֶּשׂ לְתַת אוֹתוֹ עַל אֶחָד הַהָרִים. אֶחָד אַחֲרֵי הַשָּׁנִי נִגְשׂוּ הַהָרִים וּבִקְשׂוּ: עָלֵי תַנְתֵּן הַתּוֹרָה.

רִאשׁוֹן הִגִּיעַ הַר הַתְּבוֹר. "עָלֵי תַנְתֵּן הַתּוֹרָה! אֲנִי הִכִּי גְבוּהָ, אֲנִי רָם וְנִשְׂאָ. כָּלֵם יִסְתַּכְּלוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה וַיֵּרְאוּ שָׂאִין רְאוּי מִמֶּנִּי לְכָרְו!"

"לֹא וְלֹא!" נִדְחַף קְדִימָה הַר חֶרְמוֹן. "עָלֵי תַנְתֵּן הַתּוֹרָה. פִּסְגֹּתַי הַמְּשֻׁלְּגֹת טְהוֹרָה וְצַחֲוֹרָה, אֵין רְאוּי מִמֶּנִּי לְכָרְו!"

"שְׁטוּיוֹתוֹ!" אָמַר הַר הַכֶּרְמֶל. "עָלֵי תַנְתֵּן הַתּוֹרָה! אֲנִי יָרֵק כֹּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, מְלֵא בִפְרֻחִים מְרֵהִיבִים. אֵין רְאוּי מִמֶּנִּי לְכָרְו!"

פְּתָאוּם יִצְאָה בַת קוֹל וְאָמְרָה: וּמָה לְגִבֵּי הַר סִינַי?

הַר סִינַי, גְּבֻעַת טְרָשִׁים קִטְנָה, שֶׁתֵּק מְבִישׁ בְּצַד. נִמּוּךְ וְעָנּוּ, לֹא חָשַׁב בְּכֻלּוֹ לְהִצִּיעַ אֶת עֲצָמוֹ.

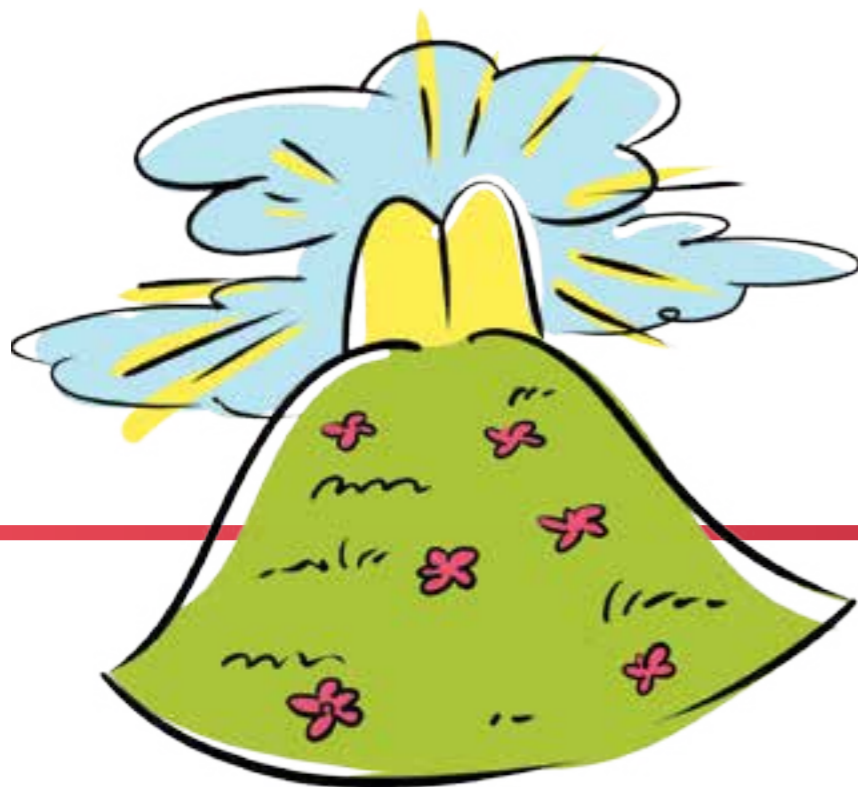
"אֲנִי? הֲרִי רְאוּיִים מִמֶּנִּי כָּלֵם. אֵינִי מִתְאַיֵּם לְכָרְו בְּכֻלְלוֹ!" עָנָה הַר סִינַי.

"בְּדִיוֹק מִשׁוֹם כָּךְ אֶתָּה רְאוּי!" הִכְרִיזוּ בְּשָׁמַיִם. "עָנּוּהוּ כֹזוֹ, הִיא הִכִּי מִתְאַיְמָה. אֵין רְאוּי מִמֶּךָ לְכָרְו. לֹא גֻבְהָ, לֹא צִמְחָתָהּ, וְגַם לֹא פִסְגָּה מְשֻׁלְּגָת. מָה שִׂיקַר בְּעֵינֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא לֵב נִשְׁבֵּר וְעָנּוּה מְפֻלְגָתוֹ!"

מִיד קָרָה גַם - הַר סִינַי הִתְרוֹמַם וְהִתְמַלֵּא יָרֵק, וְעָלְיוֹ נִתְּנָה הַתּוֹרָה.

וְכָלֵם הִסְכִּימוּ שָׂאִין רְאוּי מִמֶּנּוּ לְכָרְו.

נִדְבַר עִם הַיְלָדִים עַל כָּךְ שֶׁהַתּוֹרָה נִמְשְׁלָה לְמִים, שֶׁאֵינָם מִתְבַּלְטִים וְחוֹפְסִים צוּרָה. בְּכָל כְּלִי בּוֹ נִשְׁיִם אֶת הַמִּים, יִקְבְּלוּ הַמִּים אֶת צוּרָתוֹ. כִּמוֹ הַר סִינַי, וְכִמוֹ הַמִּים, כִּכָּה לּוֹמְדֵי הַתּוֹרָה הַצְּדִיקִים יְדוּעִים בְּעָנּוּה שֶׁלָּהֶם. שְׁנִיכָה כְּלֵנוּ לְהִיּוֹת עָנּוּיִים וְלְהִיּוֹת רְאוּיִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה.

לְסַפֵּר כָּל יוֹם

הַנְּחִיָּה לַהוֹרִים: נֹאמַר לַיְלָדִים שִׁישׁ לָנוּ הַפְּתָעָה בְּשִׁבְלֵם (יֵשׁ לְהַכִּין מְרֵאשׁ הַפְּתָעָה קִטְנָה וְחִכְיָהָ כִּמוֹ אֵיגִלוֹ אוֹ פְּרֹס קִטְוֹן אַחֵר, וְכִמוּבֵן לֹא לְצַעַר אֶת הַיְלָדִים ח"ו). אֶת הַפְּתָעָה הֵם יִקְבְּלוּ לְאַחֵר שִׁישְׁמְעוּ אֶת הַסְּפֹר.

נִקְרָיא לָהֶם אֶת הַסְּפֹר הַמּוּבָא לְהַלְוֹן.

סְפִירָה בְּשִׂמְחָה

דִּיצָה וּפְסַח יִשְׁבוּ עַל הַסְּפָה וְהִסְתַּכְּלוּ עַל הַשְּׁעוֹן בְּצַפְיָה. פִּסַּח זֶז בְּחוֹסֵר סִבְלָנוּת, וְדִיצָה כְּכֹר מִמֶּשׁ רָצְתָה לְקַפֵּץ. אִמָּא אִמְרָה לָהֶם לְחֻכּוֹת כְּסִבְלָנוּת בְּזָמַן שֶׁהִיא מְכִינָה אַרוּחַת צְהָרִים. "אֲנִי הוֹלַכְתָּ לְהַכִּין אֶת מָה שֶׁאַתָּם הִכִּי אוֹהֲבִים: שְׁנִיצָל וּפְתִיתִים". דִּיצָה וּפְסַח אוֹהֲבִים פְּרָסִים, וְדִיצָה וּפְסַח אוֹהֲבִים מָאֵד שְׁנִיצָל וּפְתִיתִים, בְּמִיחָד עִם קִטְשׁוּפ. אֲבָל דִּיצָה וּפְסַח לֹא כ"כ אוֹהֲבִים לְחֻכּוֹת. אֲבָל הֵנָּה, פְּתָאוּם נִשְׁמְעָה קוֹרִיָּאָה מִהַמְטָבַח.

"יְלָדִים, הֵנָּה כִּמְעַט סִימְתִי לְהַכִּין אֶת אַרוּחַת הַצְּהָרִים. תְּסַפְרוּ עַד עֶשֶׂר וְהִאֲרוּחָה מוּכְנָה!"

דִּיצָה וּפְסַח כָּל כָּךְ הִתְרַגְּשׂוּ, וּבְכַזּוֹ שִׂמְחָה סִפְרוּ:

"אַחַת! שְׁתִּים!" צְעָקָה דִּיצָה, וְקַפְצָה מֵעֵלָה וּמִטָּה.

"שְׁלוּשׁ! אַרְבַּע!" צָהַל פְּסַח, וְהִנִּיף אֶת יָדָיו.

כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְעֶשֶׂר, כְּכֹר לֹא יָכְלוּ הַיְלָדִים לְהִתְאַפֵּק וְרָצוּ אֶל פְּנֵת הָאֵכָל.

עַל הַשְּׁלָחַן חִפְתָּה לָהֶם אַרוּחָה נִהְדָּרַת.

"בְּתֵאבּוֹן יְלָדִים", אִמְרָה אִמָּא. "בְּאִיזוֹ הִתְרַגְּשׁוּת סִפְרַתְּם, מִמֶּשׁ כִּמוֹ לְפָנֵי מַתָּן תּוֹרָה!"

"מָה, אִמָּא?" שְׁאַלָה דִּיצָה. "כִּמוֹ לְפָנֵי מַתָּן תּוֹרָה?"

נִעֲצוֹר וְנִיתֵן לַיְלָדִים אֶת הַהַפְּתָעָה לֵה חִיכּוֹ בִּמְשַׁךְ כֹּל הַסִּפּוֹר. נִשְׂאָל:

לְמָה הַיְלָדִים הִתְרַגְּשׂוּ כְּשֶׁסִּפְרוּ?

הָאֵם גַּם אֶתֶם הִתְרַגְּשְׁתֶּם פַּעַם כִּכָּה לְקִרְאָת מִשְׁהוֹ, וְחִכְיַתְּם בְּכָל רִגַע שִׂיתְקַרְבוּ?

נִמְשִׁיךְ בַּסִּפּוֹר.

"כֵּן, דִּיצָה", הִסְבִּירָה אִמָּא. "לְאַחֵר שֶׁעָלָה מִשְׁהוֹ רַבְּנוּ לְשָׁמַיִם, חִכּוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁירַד עִם הַתּוֹרָה שֶׁקָּבַל בְּשָׁמַיִם. מִשְׁהוֹ הַבְּטִיחַ לָהֶם שִׁיחֲזוֹר בְּעוֹד חֲמִשִּׁים יוֹם, וְכָךְ הֵם סִפְרוּ בְּהִתְרַגְּשׁוּת כָּל יוֹם. יוֹם אֶחָד, הַיּוֹם הַשָּׁנִי, הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, הַרְּבִיעִי, הַחֲמִישִׁי, וְעַד הַיּוֹם הָאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה. כִּמוֹ שֶׁסִּפְרַתְּם אֶתֶם בְּשִׂמְחָה, כִּכָּה סִפְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סִפְרֵי הָעֶמֶר. וְגַם אֲנַחְנוּ סוֹפְרִים בְּכָל יוֹם, עַד שִׁיגִיעַ חַג הַשְּׁבוּעוֹת בּוֹ קִבַּל עֲמֵנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לְכָב."

חֲפִשׂוּ אֶת לוּחַ סִפְרֵי הָעֶמֶר הַיְּפֵה בְּעַמ' 73

קִשְׁטוּ אֶת הַלוּחַ וְתָלוּ אוֹתוֹ בְּחַדְרְכֶם. בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חוֹל הַמוֹעֵד פִּסַּח, תִּתְחַילוּ לְהַדְבִּיק מִדְּבָקָה עַל כָּל יוֹם שֶׁחָלַף וְכָךְ תִּדְעוּ מִתִּי כְּכֹר מִתְקַרְב זְמַן מַתָּן תּוֹרָתְנוּ.

אִם לְמִישְׁהוֹ מִמֶּנִּי הַמְּשֻׁפָּחָה יֵשׁ יוֹמוּלְדֹת בַּסִּפְרֵי הָעֶמֶר - קִשְׁטוּ אֶת הַמְּשֻׁפָּחָה בְּאִפְן צְבָעוֹנִי בְּמִיחָד!

בביתנו

בואו דיבור

בס"ד

לכל הילדים היקרים!

בשבוע שעבר שאלנו את אמא איך שומעים בטלפון את סבתא מירושלים. היא הרי כל כך רחוקה?

אמא היתה עסוקה מאוד. אז היא צחקה ואמרה - קשיות בפסח.

לפני שבועים שאלנו את אמא איפה מתחבא האיש ששר בתוך הטיפ?

אמא היתה עסוקה מאוד. אז היא צחקה ואמרה - קשיות בפסח.

לפני שלושה שבועות שאלנו את אמא איך יכול להיות שהצל שלנו יודע בדיוק לאן אנחנו רוצים ללכת?

אמא היתה עסוקה מאוד. אז היא צחקה ואמרה - קשיות בפסח.

לפני ארבעה שבועות שאלנו את אמא למה כשקושקוש עושה פרצוף מתוק היא אומרת לו "אתה כל כך לא חמוד" ומנשקת אותו?

אמא היתה עסוקה מאוד. אז היא צחקה ואמרה - קשיות בפסח.

לפני חמשה שבועות שאלנו את אמא למה אין לנו קצת חפש מהלמודים?

זה היה בבקר ואמא מאוד מהרה, היא לא רצתה שנאחר את ההסעה ובאמת נשאר בבית. אז היא צחקה ואמרה - קשיות בפסח.

עכשו, יש לנו כבר חפש.

אז כנראה שפסח כבר מתקרב ונוכל סוף סוף לשאל את כל הקשיות.

הבעיה היא,

שבשנה שעברה - כשהגיע התור שלנו לשאל את הקשיות, כלם הסתכלו עלינו וקצת התביישנו, אז במקום לשאל יפה במקלה כמו שהתאמנו: פסח התחיל פתאום לצחק ודיצה התחילה פתאום לבכות.

פסח כשר ושמח עם המון תשובות טובות!

פסח ודיצה.

שאלות מחשבה:

1. ילדים יקרים, מי יודע לענות על השאלות המעניינות של פסח ודיצה?
2. מהן הקשיות ששואלים בליל הסדר? האם אתם כבר יודעים אותן בעל פה?
3. האם גם לכם קרה פעם שבמקום לשאל יפה ובקול את הקשיות צחקתם או בכיתם? מדוע זה קרה? איך נראה לכם שתשאלו השנה בעזרת ה' את הקשיות?

אבא.

לחודשים פסחיות

הַשְׂתִּיקָה שֶׁכָּפְתָה אֶת הַרְבֵּנִית בְּמֶן יַחִיד

בְּיִלְנָא כְּשֶׁדְמַעוֹת צְדִין בְּעֵינֶיהָ. אָבִיהָ, "בְּעַל הַלְשָׁם", בָּרַח אוֹתָהּ שֶׁתִּזְכָּה וַיִּנָּלַד לָהּ בֶּן שְׂאִיר אֶת עֵינֵי עַם יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרָתוֹ.

וְאָכֵן, כְּעֶבֶר שָׁנָה, בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ נִסָּן שְׁנַת תר"ע, זָכוּ הַהוֹרִים לְבֶן זָכָר שֶׁנִּקְרָא שְׁמוּ בְּיִשְׂרָאֵל יוֹסֵף שְׁלוֹם.

מְרוֹ הָיָה בֶּן יַחִיד וְהוֹרֵיו דָּאֲגוּ שִׁילְמַד תּוֹרָה בְּכָל רְגַע פְּנוּי, כִּי הִפָּךְ הַיֶּלֶד וְהִנְעֵר הַצְּעִיר לְשַׁקְדוֹ וּלְמַתְמִיד עֲצוּם שֶׁשְׁמוֹ הַזֶּכֶר עַל יְדֵי כָּל חַכְמֵי יְרוּשָׁלַיִם, כְּמִי שֶׁעֲתִיד לְהֹאִיר אֶת עֵינֵי עַם יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרָתוֹ.

מִדּוּעַ זָכְתָה הַרְבֵּנִית חַיָּה מְשָׂא ע"ה בְּבֶן שֶׁהָיָה לְגֹדוֹל הַדּוֹר? עַל כֵּן מִסְפָּרִים חַכְמֵי יְרוּשָׁלַיִם:

בְּזִמְנֵים בָּהֶם עוֹד לֹא הָיוּ בְּכָל בַּיִת מְכוּנַת כְּבִיסָה וּמְכוּנַת יְבוּשָׁה, נִהְגוּ נָשִׁוֹת יְרוּשָׁלַיִם לְכַבֵּס אֶת הַבְּגָדִים בְּמֹו יְדֵיהֶן, וְאֶת הַבְּגָדִים הָיוּ תוֹלוֹת לְיְבוּשׁ בְּשֶׁמֶשׁ, עַל גְּבֵי חֲבָלִים שֶׁתְּלוּ בַּחֲצַר הַבַּיִת.

בְּאַחַד הַיָּמִים, לְאַחַר שֶׁהַרְבֵּנִית חַיָּה מְשָׂא תְּלַתָּה אֶת בְּגָדֵי בְּעֵלָהּ הָרַב זצ"ל, הַבְּחִינָה בָּהֶם אַחַת הַשְּׂכָנוֹת, שֶׁהָיְתָה שְׂכָנָה בְּעֵלְת מִדּוֹת לֹא טוֹבוֹת, וּמְבֹלֵי לְחֶשֶׁב פְּעָמִים צָעֵקָה: "מָה זֶה כָּאוֹ? הַבְּגָדִים הָאֵלֶּה מְפָרִיעִים לִי לְעֶבֶר בַּחֲצַר". כְּעֶבֶר מִסְפָּר

בְּמֶשֶׁךְ לְמַעְלָה מִמָּאָה שָׁנִים הָאִירָה דְמוּתוֹ שֶׁל הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל רַבִּי יוֹסֵף שְׁלוֹם אֶלְיָשִׁיב זצ"ל אֶת עֵינֵי עַם יִשְׂרָאֵל.

הַיְכָלָת שְׁלוֹ לְהַתְמִיד בְּרַב שְׁעוֹת הַיּוֹם וְהַלֵּילָה הַפְּלִיאָה אֶפְלוֹ אֶת בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַקְּרוֹבִים. בְּכָל יוֹם הָיָה מִתְעוֹרֵר בְּשַׁעַר 2 בְּלַיְלָה וְלוֹמַד לְפָחוֹת שְׁלוֹשׁ שְׁעוֹת לְפָנֵי הַתְּפִלָּה, כִּי הָיָה נִמְשָׁךְ סָדֵר הַיּוֹם שְׁלוֹ עַד הַשַּׁעַר 11 בְּלַיְלָה, אִזּוֹ הָיָה פּוֹרֵשׁ לִישׁוֹן עַד הַשַּׁעַר 2, כִּי נִהְגָּ בְּמֶשֶׁךְ עֶשְׂרוֹת שָׁנִים.

קִדְם שְׁנוּלָה, הוֹדִיעוּ הַרוֹפְאִים לְהוֹרֵיו שֶׁלֹּא יִזְכּוּ לִילְדִים מְשֻׁלָּהִים, אִמּוֹ שֶׁל הָרַב אֶלְיָשִׁיב זצ"ל הַרְבֵּנִית חַיָּה מְשָׂא ע"ה, נִסְעָה לְטוֹפּוּלִים אֶצֶל אֶחָד הַרוֹפְאִים הַגָּדוֹלִים שֶׁהִתְגוֹרֵר בְּעִיר הַגָּדוֹלָה וַיִּלְנָא.

אַחֲרֵי שֶׁהַרוֹפֵא בִּשְׂרָה לָהּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהּ יְלָדִים, הָיָה חֲזָרָה אֶל בֵּיתָהּ כְּדִי לְהַתְמוּדָד עִם הַבְּשׂוּרָה, כִּיִּן שֶׁרָאָתָה אֶת אָבָא שְׁלָהּ - הַמְּקַבֵּל רַבִּי שְׁלֹמֹה אֶלְיָשִׁיב הַמְּכָנָה "בְּעַל הַלְשָׁם" - יוֹשֵׁב וְלוֹמַד תּוֹרָה, לֹא רָצְתָה לְהַפְרִיעַ לוֹ לְלַמֵּד, לְכֵן מִהְרָה לְצֹאת אֶל הָאָרְזָה שֶׁהָיְתָה מְאֹחֲרֵי הַבַּיִת וְשֶׁם פָּרְצָה בְּכִי שֶׁנִּמְשָׁךְ שַׁעַר אֲרָכָה.

כְּשֶׁנִּכְנְסָה אֶל הַבַּיִת, הַבְּחִין אָבִיהָ בְּעֵינֶיהָ הַבּוֹכִיּוֹת וְשָׁאַל אוֹתָהּ מִדּוּעַ בְּכָתָה.

סִפְרָה הַרְבֵּנִית חַיָּה מְשָׂא אֶת דְּבָרֵי הַרוֹפֵא

וְגַעִים, חֲזָרָה הַשְּׂכָנָה עִם מִסְפָּרִים בְּיְדֵיהָ, וּמְבֹלֵי לְחֶשֶׁב פְּעָמִים נִגְשָׂה אֶל הַחֲבָל עֲלֵיו תְּלוּ הַבְּגָדִים וְחִתְּכָה אוֹתוֹ מִשְׁנֵי צְדָדָיו.

כָּל הַבְּגָדִים הַנִּקְיִים שֶׁהַרְבֵּנִית כָּבְסָה וְשִׁפְשָׁפָה בְּמֹו יְדֵיהָ, נִפְלוּ עַל הַרְצָפָה הַפְּלָקֶלֶת שֶׁהָיְתָה מְלֵאָה בְּבֹץ, כָּל הַעֲבוּדָה יְרֵדָה לְטַמְיֹון. הַבְּגָדִים שֶׁנִּפְלוּ מִן הַחֲבָל אֶל הַרְצָפָה הִתְמַלְאוּ בְּכַתְמִים שֶׁל בֹּץ.

בְּדִיוֹק כְּשֶׁהַרְבֵּנִית אֶלְיָשִׁיב יָצְאָה הַחוּצָה אֶל הַחֲצַר, נִכְנְסָה הַשְּׂכָנָה הַרְעָה אֶל הַבַּיִת שְׁלָהּ, שֶׁהָיָה מְפֹשֵׁשׁ בְּסֻמוֹךְ לְבַיִת מִשְׁפַּחַת אֶלְיָשִׁיב.

"אוֹי וְאָבוֹי", מְלַמְלָה הַרְבֵּנִית כְּשֶׁהִבִּינָה אֶת הַמַּצָּב, "כָּל הַעֲבוּדָה יְרֵדָה לְטַמְיֹון".

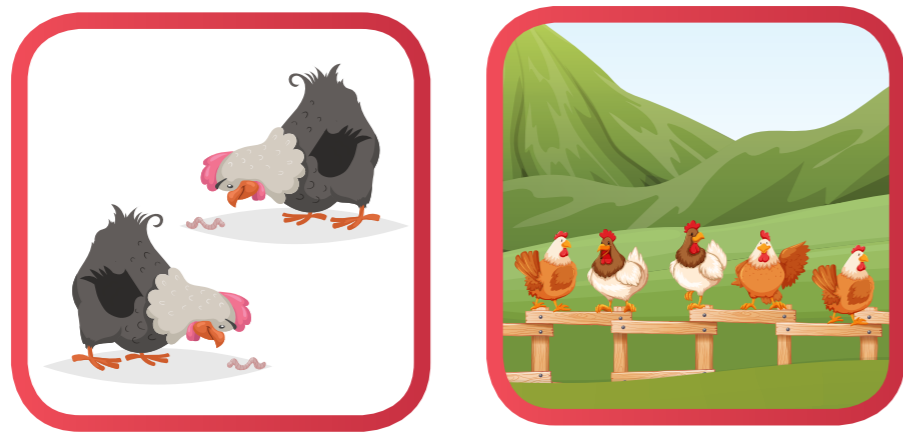
הַרְבֵּנִית הִבִּינָה הֵיטֵב מִי חִתְּכָה אֶת חוּטֵי הַחֲבָל וּמִי אֲשַׁמָּה בְּכָף שֶׁכָּל הַבְּגָדִים הַנִּקְיִים צָנְחוּ אֶל תוֹךְ הַבֹּץ, אֲבָל הַחֲלִיטָה שֶׁבִּשְׂבִיל לֹא לְעוֹרֵר מִחֻלְקַת בֵּין שְׂכָנִים, הָיָה תְּבֹלֵיג וְלֹא תִגִּיד לְשְׂכָנָה אֶף מְלָה.

לְמִרוֹת חֲלֻשְׁתָּה אֶסְפָּה הַרְבֵּנִית אֶת כָּל הַכְּבִיסָה הַפְּלָקֶלֶת וְהַכְּבִיסָה אוֹתָהּ שׁוֹב לְבֵיתָהּ, בְּמֶשֶׁךְ שְׁעוֹת אַרְכּוֹת שְׂרָחָה לְכַבֵּס מְחֻדָּשׁ אֶת כָּל הַבְּגָדִים, שִׁפְשָׁפָה וְנִקְתָה אֶת כָּל הַכְּתָמִים, כְּשֶׁהָיָה לֹא מִפְּסִיקָה לְמַלְמַל: "הַכָּל לְמַעַן הַשְּׁלוֹם, הַכָּל לְמַעַן הַשְּׁלוֹם".

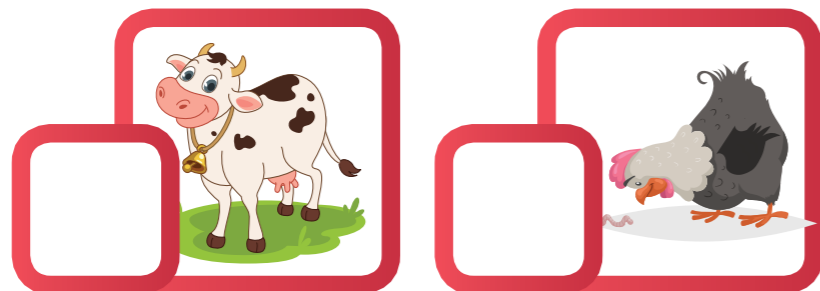
כְּעֶבֶר שְׁעוֹת שֶׁל עֲבוּדָה מְאֻמְצָת, יָצְאָה הַרְבֵּנִית עִם גִּיגִית הַכְּבִיסָה אֶל פְּנֵה נְסֻתָרַת בַּחֲצַר וְשֶׁם תְּלַתָּה מְחֻדָּשׁ אֶת כָּל הַכְּבִיסָה הַרְטָבָה, כְּשֶׁתְּפִלָּה בְּלֻבָה שֶׁהַפְּעַם הַכְּבִיסָה הַתְּלוּיָה לֹא תִפְרִיעַ לְשְׂכָנָתָהּ.

בְּזִכּוֹת אוֹתָהּ הַבְּלָגָה לְמַעַן הַשְּׁלוֹם, זָכְתָה הַרְבֵּנִית חַיָּה מְשָׂא כְּעֶבֶר שָׁנָה בְּבֹו-הַשְּׁקִיב, שְׁלִימִים הָיָה לְפוֹסֵק הַדּוֹר הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל רַבִּי יוֹסֵף שְׁלוֹם אֶלְיָשִׁיב זצ"ל.

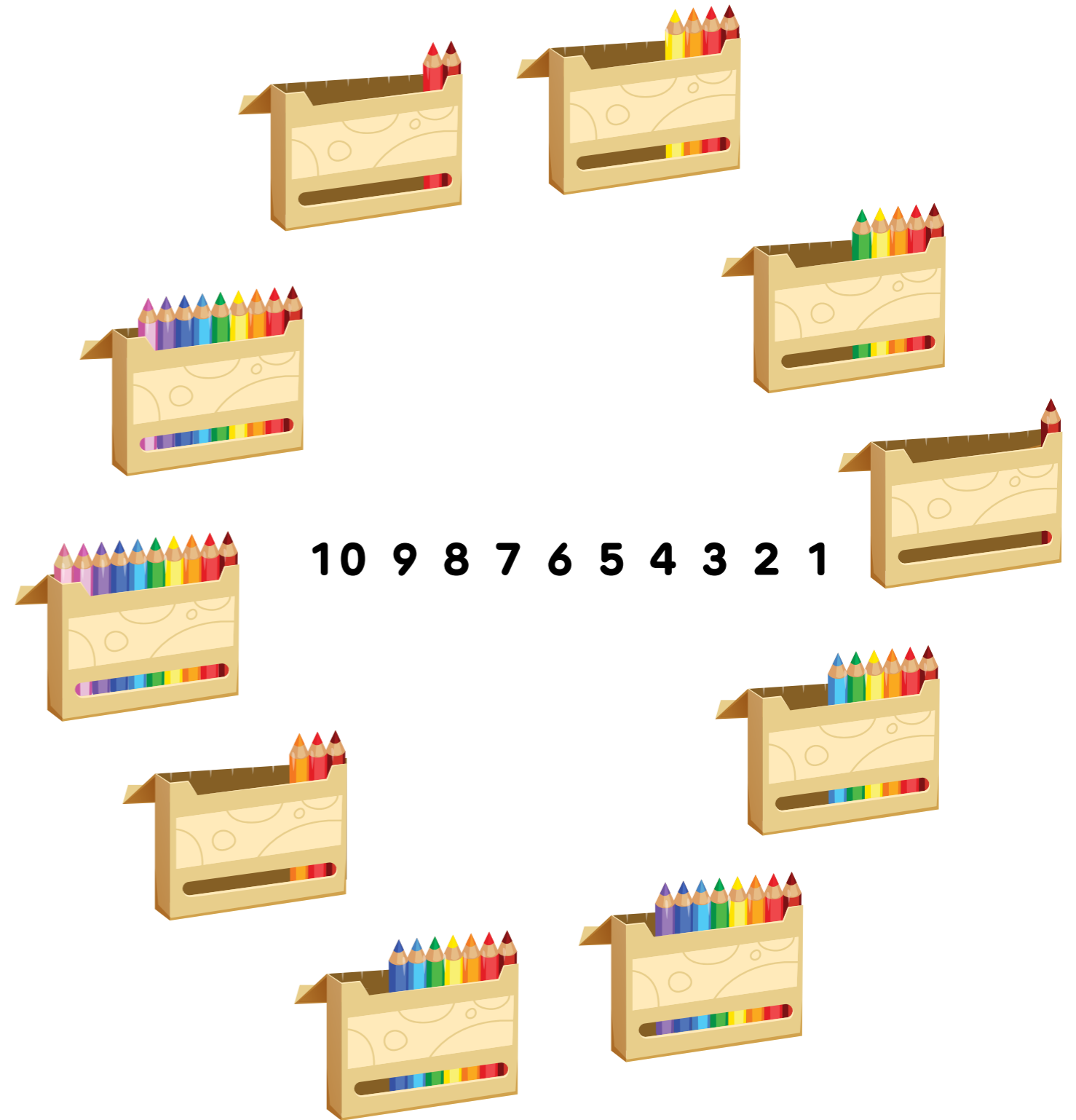

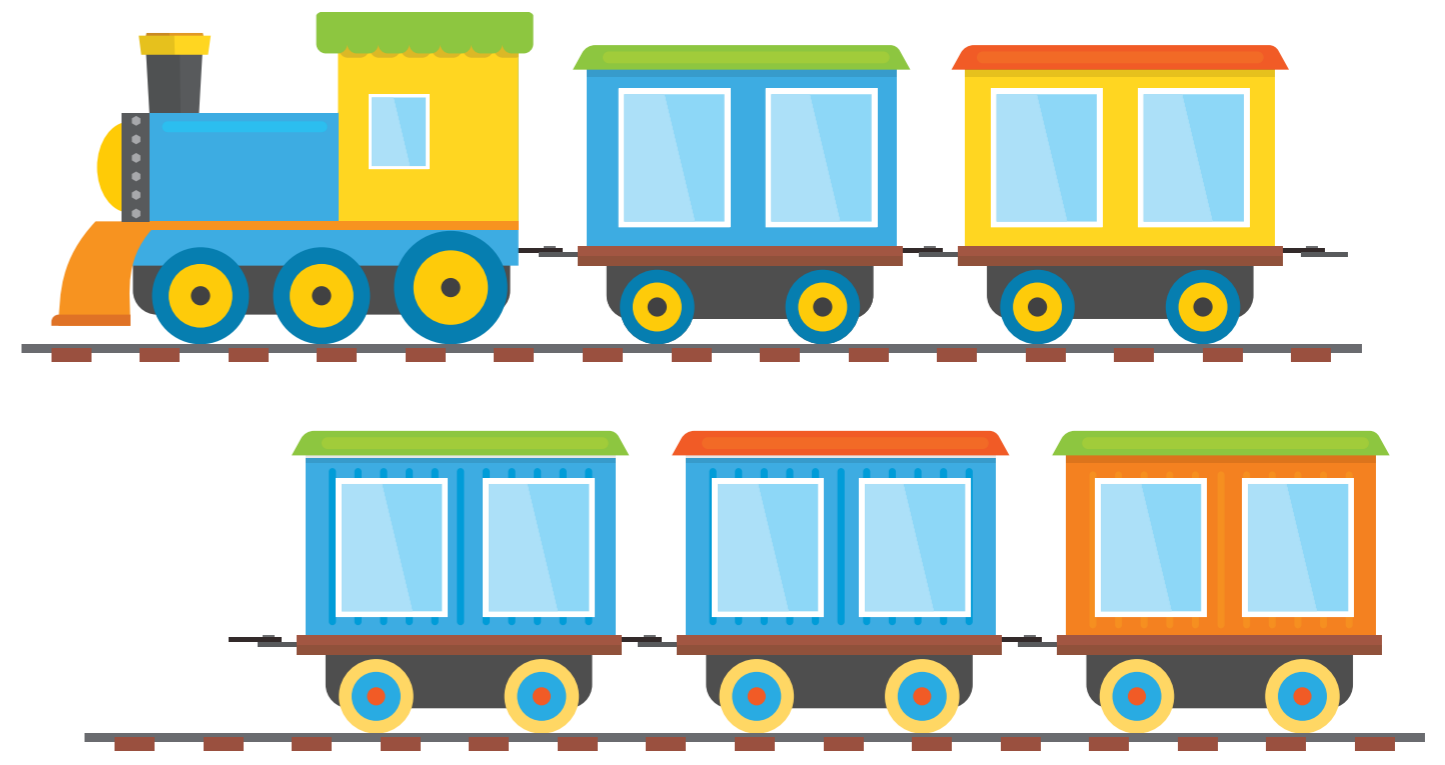
כמה יש מכל בעל חיים בתמונה?

מתחזקו קו גיין כל תמונה למספר המתאים:

גזרו את התמונות של האנשים למטה והדביקו אותם בחלונות שבכל קרון על פי ההוראות:

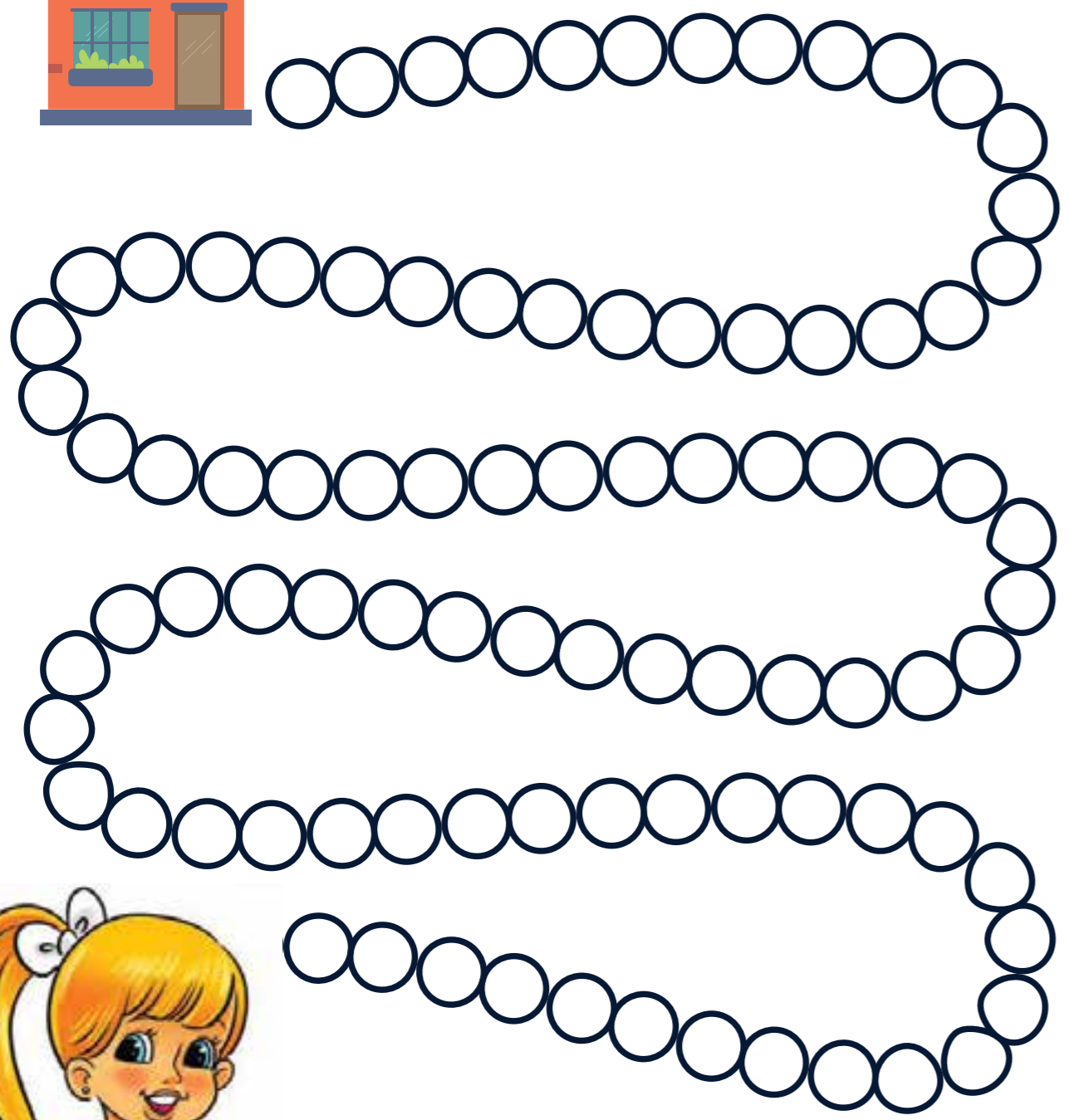

	בחלון השני	בחלון השביעי	בחלון החמישי	בקרן הראשון
אחד לפני האחרון		בין הקרון השלישי לחמישי	בחלון השישי	בחלון התשיעי

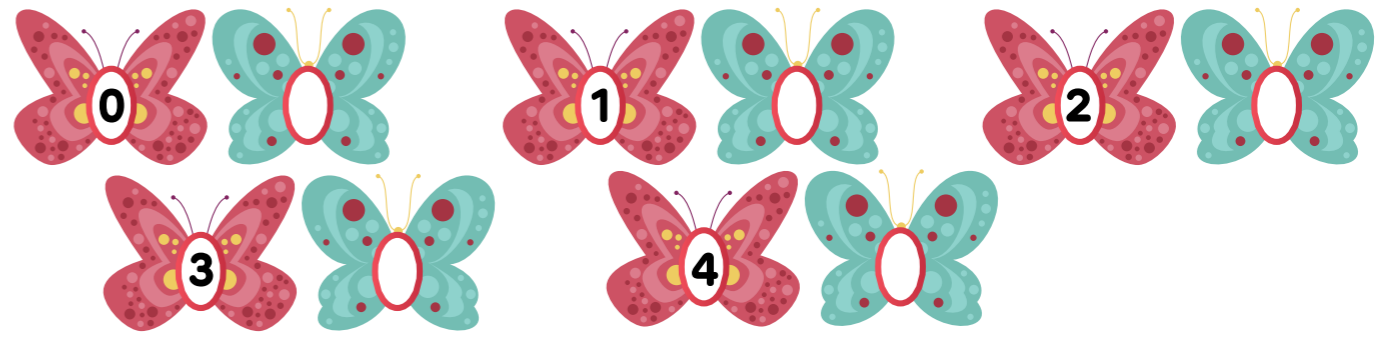
בואו נעזר לחני להגיע הביתה

הטילו את הקביה וצבעו את העגולים על פי המספר שמופיע בקביה - כל פעם בצבע אחר:

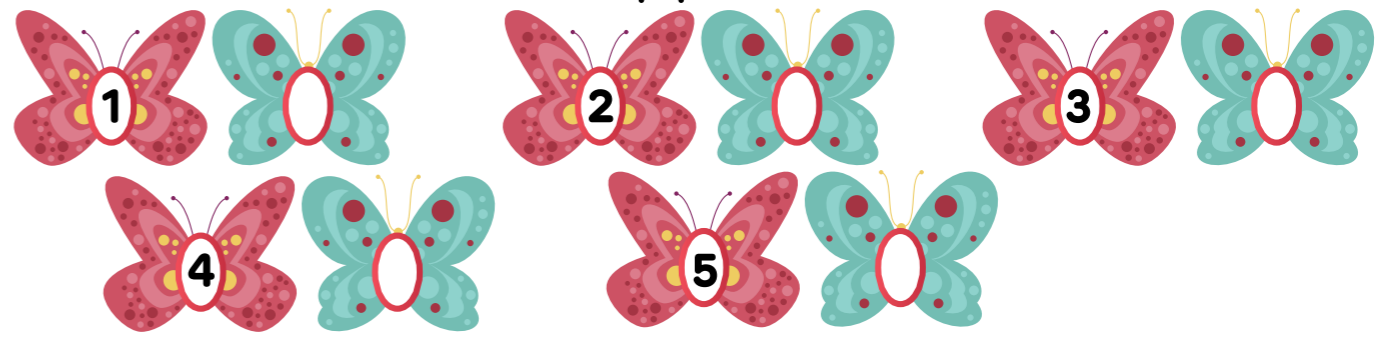

הוסיפו ליד כל פרפר:

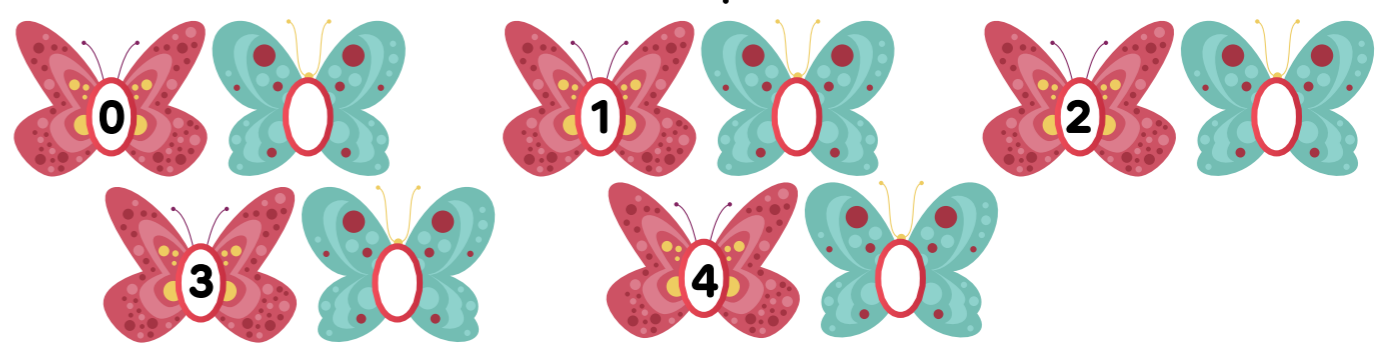
מספר אחד גדול יותר

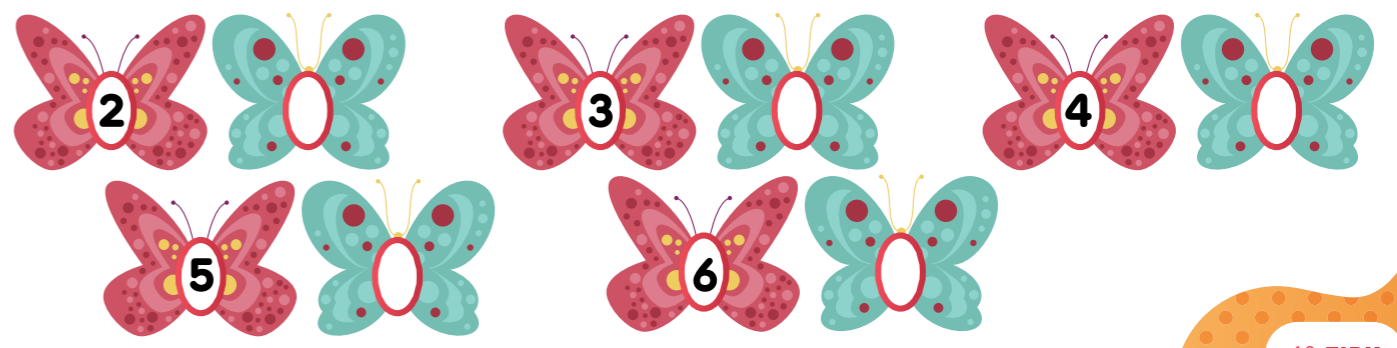
מספר אחד קטן יותר

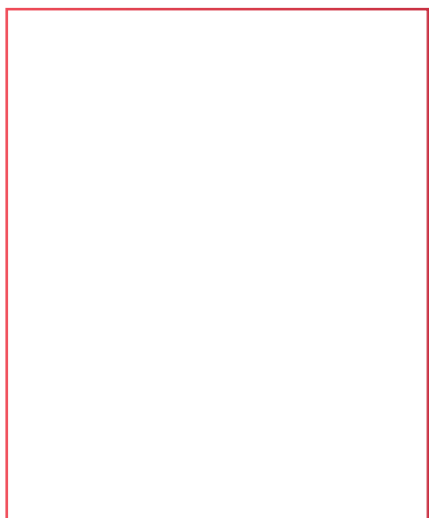
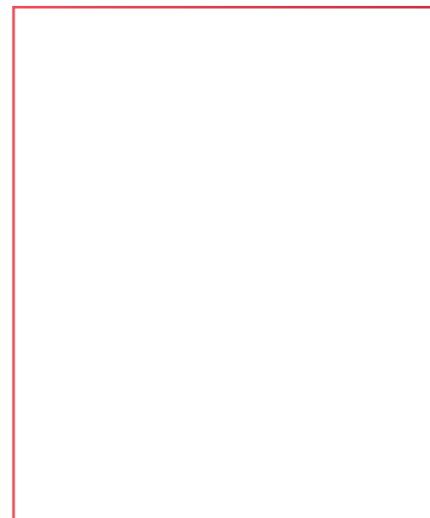
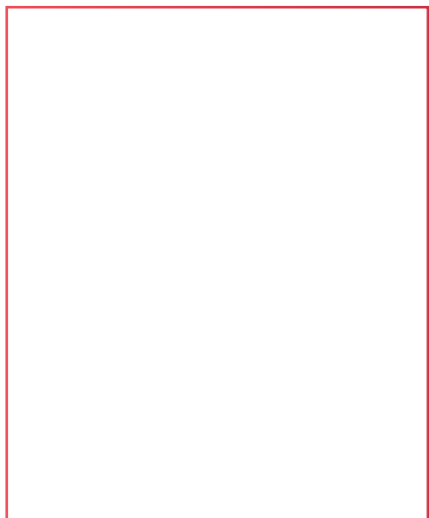
2 מספרים גדולים יותר

2 מספרים קטנים יותר

גזרו את התמונות המופיעות בדפי הגזירה וסדרו אותן לפי הסדר. ספרו לאמא את הספור:

ספרו כמה נקודות יש בכל קביה וסמנו: > < =

עברו על המספרים המקוקים, והעתיקו אותם לשורה השניה:

4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
4																					
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
2																					
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
3																					
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
4																					
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
5																					
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
6																					
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
7																					
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
8																					
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
9																					

צירו פרחים לעציצים לפי המספר המופיע על העציץ:

צבעו לפי ההוראה:

צבעו את הילדה ה-3

צבעו את הילדה ה-6

צבעו את הילדה ה-4

צבעו את הילדה ה-1

צבעו את הילדה ה-5

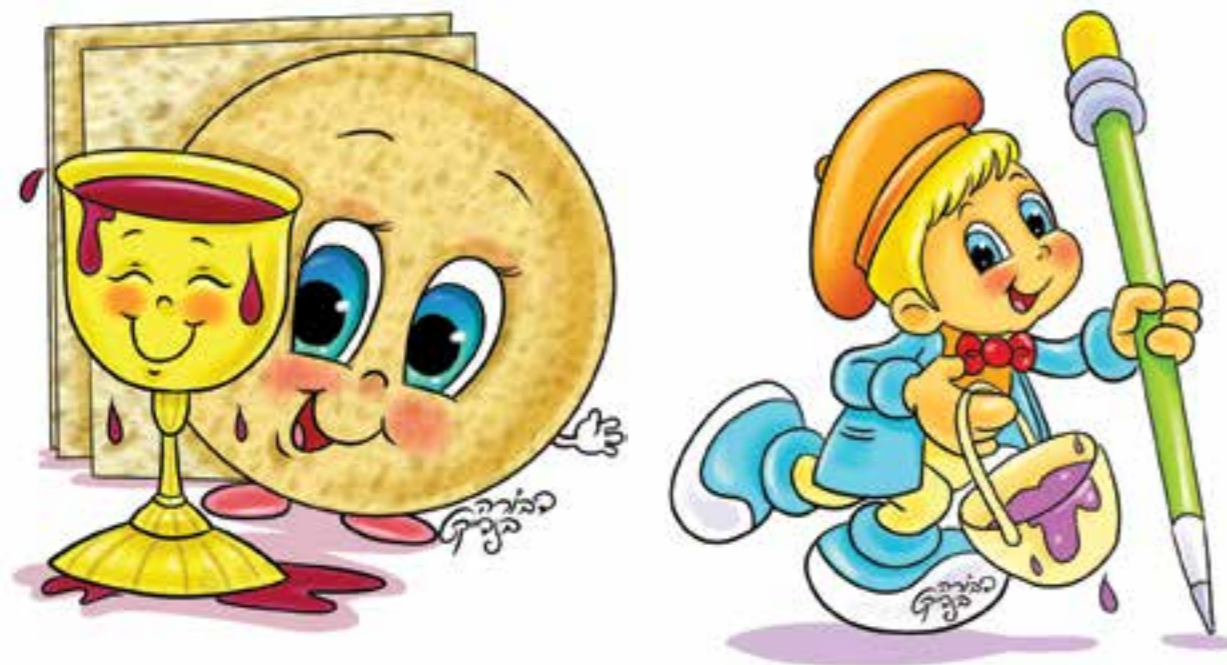
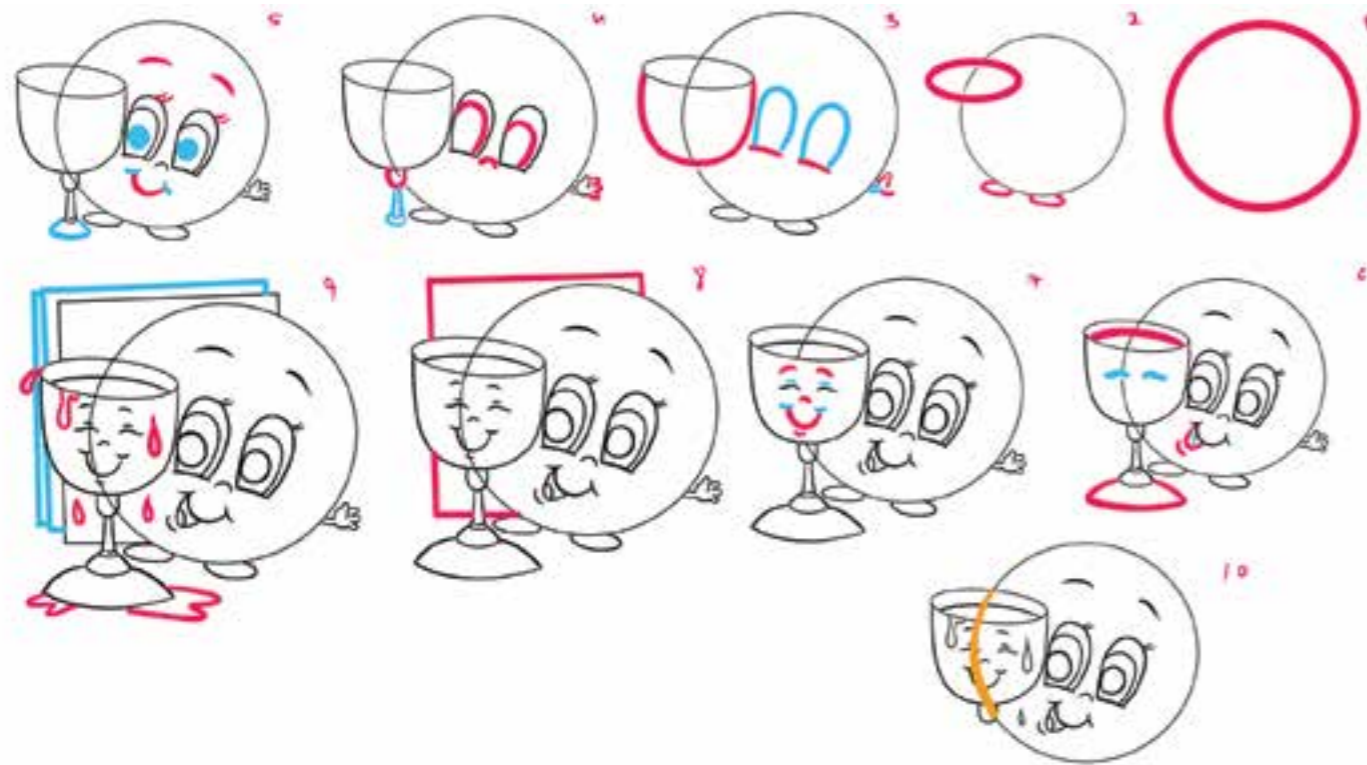

צבעו את הילדה ה-2

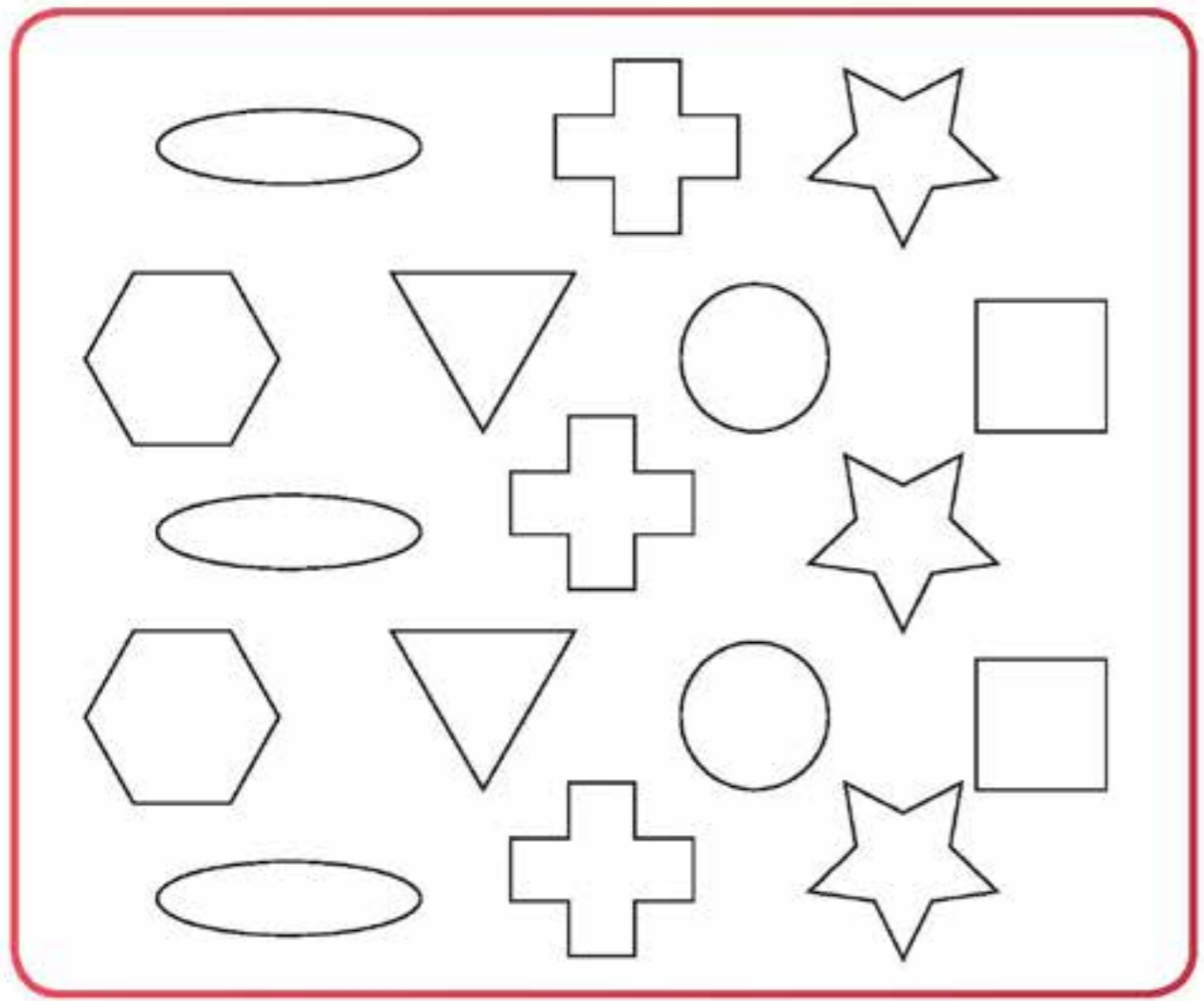
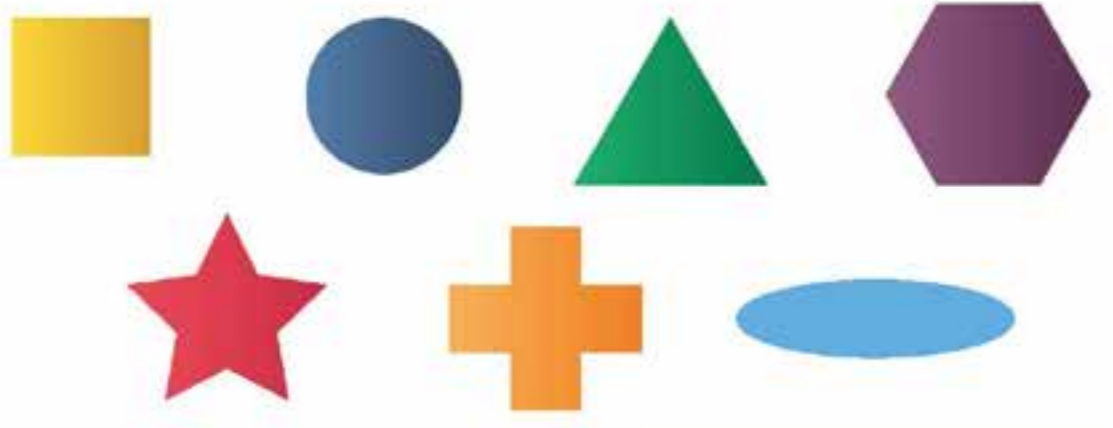
לומדים לצייר עם דבורה פנדריקס

טיפ- הקפידו לצייר עם עפרון לא מדי מחדד כדי לא לחרט על הדף שיהיה קל יותר למחק בזמן תקון.
לאחר שסימתם התבוננו היטב בציור הסופי לראות שלא החסרתם פרטים בהצלחה.

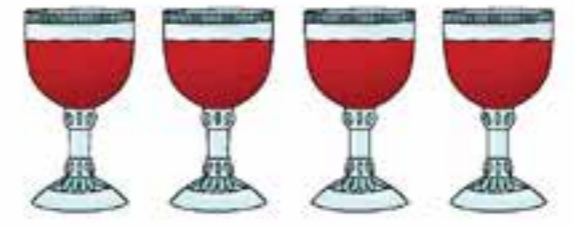

- 1 נתחיל בציור המצה העגלה
- 2 נצייר את הרגלים ונעבור לציור הכוס
- 3 נשלים את החלק העליון של הכוס נוסיף עינים ויד
- 4 נצייר אצבעות בכף היד עינים אף ורגל לגביע
- 5 נשלים את תוי הפנים של המצה
- 6 נסיים עם הפה ונעבור לגביע
- 7 נצייר תוי פנים של הגביע
- 8 כעת נצייר את המצה המרבעת
- 9 נשלים את הפרטים האחרונים וסימנו
- 10 מחקו את קווי הבסיס המיתרים בציור אלו המסמנים בכתם

צבעו את הצורות המופיעות למטה בהתאם לדגמאות:

מתחו קו בין המספרים לבין קבית החפצים המתאימה במספרה:

3

5

2

7

1

4

הקיפו בעגול את היוצא דפן:

מתחו קו בין כלי תחבורה למקום התחבורה שלו:

חידה!

שלחן איל הסדר

השלימו לפי הציורים, כמה הניחה אִמָּא על שלחן הסדר מכל דבר?

חשבון

הקיפו בעגול את היוצא דפן:

פתחו את עצמכם

העשרה

1 איזה ברכה מיחדת מברכים רק בחדש ניסן?

- (א) בורא מיני בשמים (ב) ברכת האילנות (ג) שעשה נסים
(ד) עושה מעשה בראשית

2 מתי מתחילים לספר ספירת העומר?

- (א) במוצאי יום טוב ראשון של פסח (ב) בשביעי של פסח
(ג) בשבת הגדול (ד) בחג ראשון של פסח

3 איך קראו לאמא של משה ואהרן?

- (א) צפורה (ב) יוכבד (ג) מרים (ד) אלישבע

4 באלו חמרים משתמשים בהכנת מצות בפסח?

- (א) קמח, שמן וסוכר (ב) קמח, מים ומלח (ג) קמח ומים
(ד) קמח, ביצים ומים

5 באיזו עונה בשנה חל חג הפסח?

- (א) אביב (ב) חורף (ג) סתיו (ד) קיץ

6 המרור שאוכלים בליל הסדר הוא:

- (א) פרי (ב) ממתיק (ג) ירק (ד) דגן

1 כמה מצות שמים בקערה של ליל הסדר?

- (א) 4 (ב) 3 (ג) 1 (ד) 5

2 כמה קשיות אנו שואלים בליל הסדר?

- (א) 5 (ב) 2 (ג) 6 (ד) 4

3 מתי שורפים את החמץ?

- (א) לילה לפני פסח (ב) בערב ליל הסדר. (ג) בערב ליל הסדר בבקר (ד) בחול המועד פסח.

4 באיזה חג יצאו בני ישראל ממצרים?

- (א) בחג השבועות (ב) בחג הסוכות (ג) בפורים (ד) בחג הפסח

היקו התכנס

02-3011100

משחק הזכרון

בַּעֲמוֹד 88 תִּמְצְאוּ כַּרְטִיסֵי מְשֻׁקֵּי, צְבְּעוּ אוֹתָם, גִּזְרוּ אֶת הַכַּרְטִיסִים וְשֻׁחְקוּ בַּהֲנָאָה

הוראות המשחק:

מִפְזְרִים אֶת כָּל הַכַּרְטִיסִים הַפּוֹכִים עַל הַשְּׁלֶחֶן בְּשֵׁתֵי קְבוּצוֹת נִפְרָדוֹת וּמְעַרְבְּבִים אוֹתָם הַיָּטֵב. כָּל שֻׁחְקוֹן חוֹשֵׁף בְּתוֹרוֹ כַּרְטִיס וּמִנְסֶה לְמִצָּא אֶת הַכַּרְטִיס הַתְּאוּם שְׂאוֹתוֹ הוּא מְשֻׁקֵּי, כִּי לְשֵׁכֶל הַמְשַׁתְּפִים רוֹאִים אוֹתָם: אִם כַּרְטִיס מִתְּאוּם לְכַרְטִיס הַשֻׁחְקוֹן הַשֻׁחְקוֹן שֶׁהָרִים זֹכֶה בָּהֶם. אִם לֹא, הוּא מְחִזֵּר אוֹתָם כְּשֶׁהֵם הַפּוֹכִים עַל הַשְּׁלֶחֶן. וְכִי עוֹבֵר הַתּוֹר לְשֻׁחְקוֹן הַבָּא.

הַמְּנַצֵּחַ הוּא הַשֻׁחְקוֹן שְׂאוֹסֵף אֶת מִסְפַּר הַכַּרְטִיסִים הַגָּדוֹל בְּיֻתֵּר.

שמירת הגוף והגינה

בנימים אלו כל ילד וכל ילדה נדרשים לשמור על גופם ועל הנקיון. לפי חקמינו זכרונם לברכה, חובת הנקיון נלמדת מהפסוק "ונשמרתם מאד לנפשותיכם". המשמעות שלו היא שעל האדם יש חובה לשמור על הנפש שלו ועל גופו ולא לסכן את עצמו או את הסוככים לו.

חובה עלינו לשמור על הגוף היקר שקבלנו מה' יתברך ולשמור שהוא לא יפגע, ושללא נפגע באחרים חס ושלום.

כדאי שנשתדל לא לגעת בעינים, באף ובפה במהלך היום עד כמה שנצליח. אם אנו מציננים, נקנח את האף במקמטה ונזרק אותה מיד לפח האשפה.

עלינו לשטף ידיים בסבון בכל פעם שאנו נכנסים הביתה, יוצאים מחדר השרותים או אם נגענו בחפץ מלכלף, ובכל פעם שאבא ואמא או מבגר מבקשים. שטיפת ידיים טובה אורכת 20 שניות, שזה כמו לספור פעמים עד 10, לאט.

כל בקר וכל ערב חובה עלינו לצחצח את השנים שלנו היטב, ולוודא שקל השנים נקיות מאוד.

אנו צריכים להקפיד לא לגעת בדברים מלכלכים, ואם נגענו בטעות - לשטף ידיים בסבון מיד.

אל תשכחו להתקשר לקו הטלפון ולענות על השאלות!

חיבון אלפוני

הורים ואחים גדולים יקרים,

מצרף חקר עיוני ללמוד עם ילדיכם/אחיכם בנושא 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם'. לאחר הלמוד התקשרו יחד למספר הטלפון וענו על השאלות. תהנו!

הלל הזקן

הספור מופיע בעמוד 12

האוזניה שנאלמה

ערב פסח, כלם עסוקים וטרוידיים לנקות את הבית מחמץ. "אל תכנס לחדר עם חמץ", אומרת אמה ליוסי. "תאכל את הסנדוויץ' במטבח, כל הבית נקי לפסח", אומרת לו חיי.

כלם שומרים ונזהרים לא להסתובב עם חמץ בבית הנקי לפסח. "אני רעב", אומר יוסי.

"חמודי, אתן לך עוגיה ותאכל אותה רק במטבח. עוד מעט יגיע פסח ולא יהיו לך כאלו עוגיות" אומרת לו אמה.

"אוי!" חושב לעצמו יוסי, "אם לא יהיו לי כאלו עוגיות, מה אכל בפסח?"

"הו, יש לי רעיון: עכשו אף אחד לא רואה. אקח את העוגיה ואחביא אותה מאחורי השדה". מהר רץ יוסי בשקט אל מאחורי השדה והחביא שם את העוגיה.

בלילה, כשאבא התחיל בבדיקת חמץ, הוא עבר מחדר לחדר, ממטה לשלחן, והגיע גם אל מאחורי השדה. אבא מזיז את השדה, ומה הוא מגלה? עוגיה! "אוי ואבוי, מי הביא לכאן עוגיה?" כלם מתפלאים.

"אני", אומר יוסי, "שמרתי לעצמי שתהיה לי עוגיה כשכבר לא יוכלו לאכל חמץ!"

"חה...חה...חה... יוסי קטנצ'יק, אתה חושב שתשאר רעב?" צחקה אמה, "בפסח יהיו לך עוגיות מיוחדות של פסח. אבל אסור שיהיה חמץ בבית בפסח, גם אם הוא מחבא".

עכשו אנחנו מבינים ילדים, מדוע חכמים תקנו את מצוות בדיקת חמץ. בין היתר כדי שלא נמצא חס וחלילה בפסח עוגיות שילדים קטנים החביאו.

התכנסו הבית

אפשר לחשוב

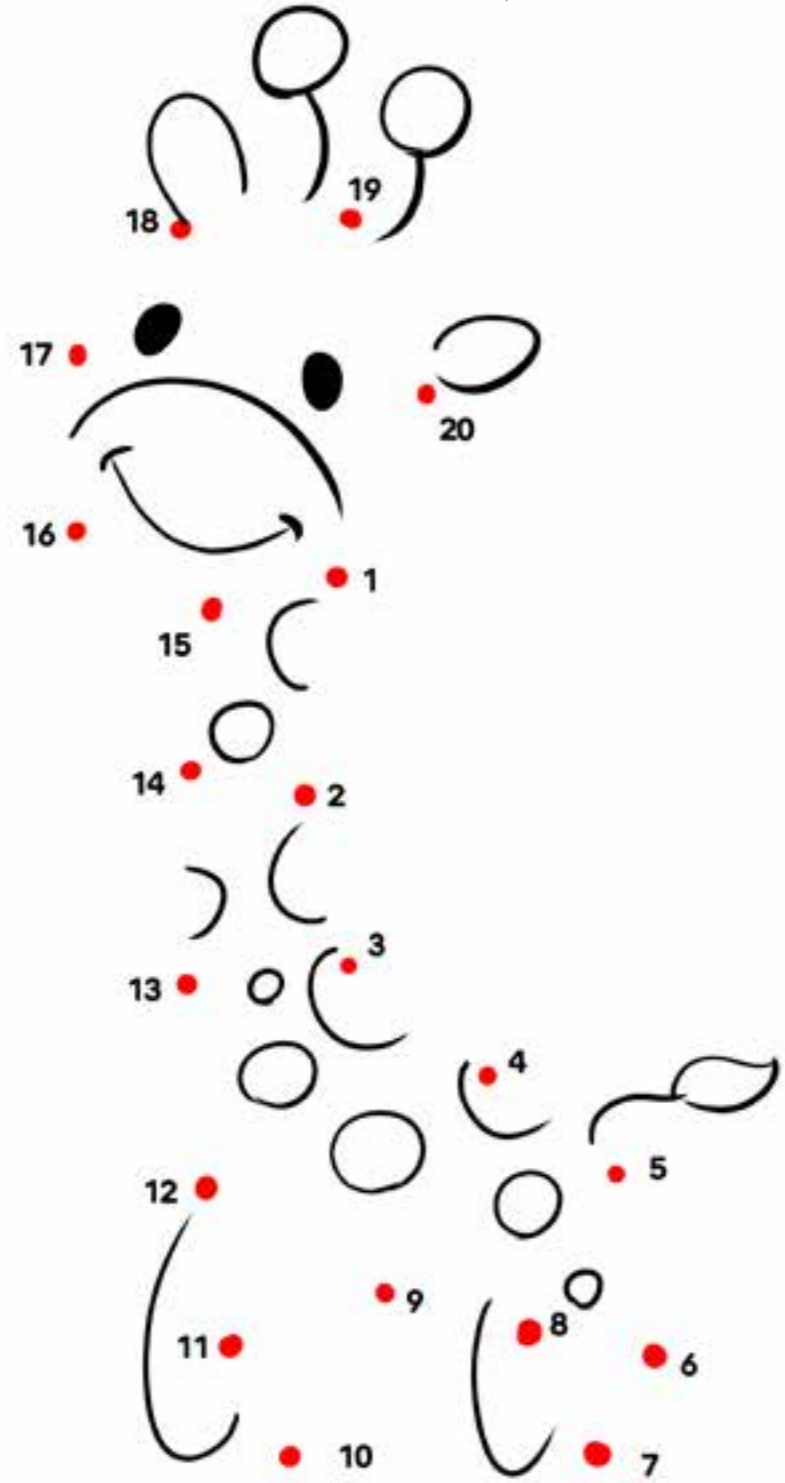
שאלות

1. ככה נגיפי קורונה יש בתמונה?
2. ככה כפפות יש בתמונה?
3. איזה שמחה היתה לאחריה?
4. ככה אלכוג'ל יש בתמונה?
5. איך קוראים לילד?
6. מה אפא עושה עכשיו?
7. מצאו מספרים 1-10.

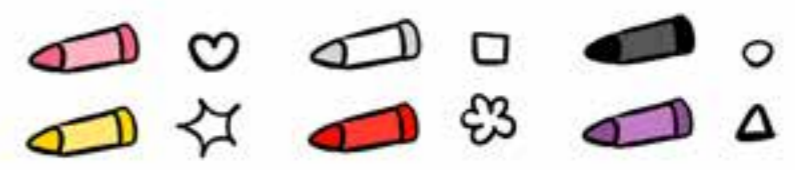
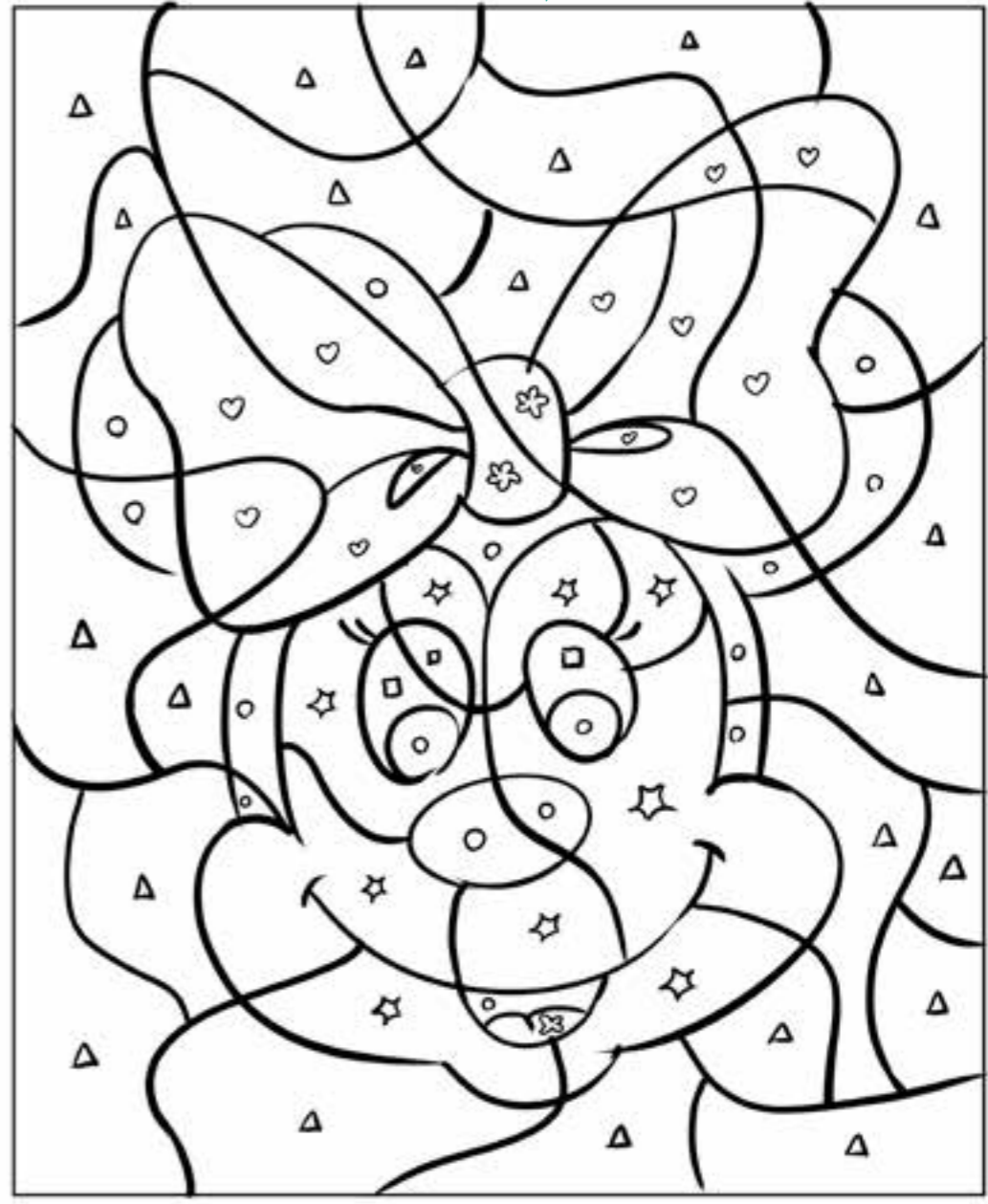
תשובות בעמוד 77

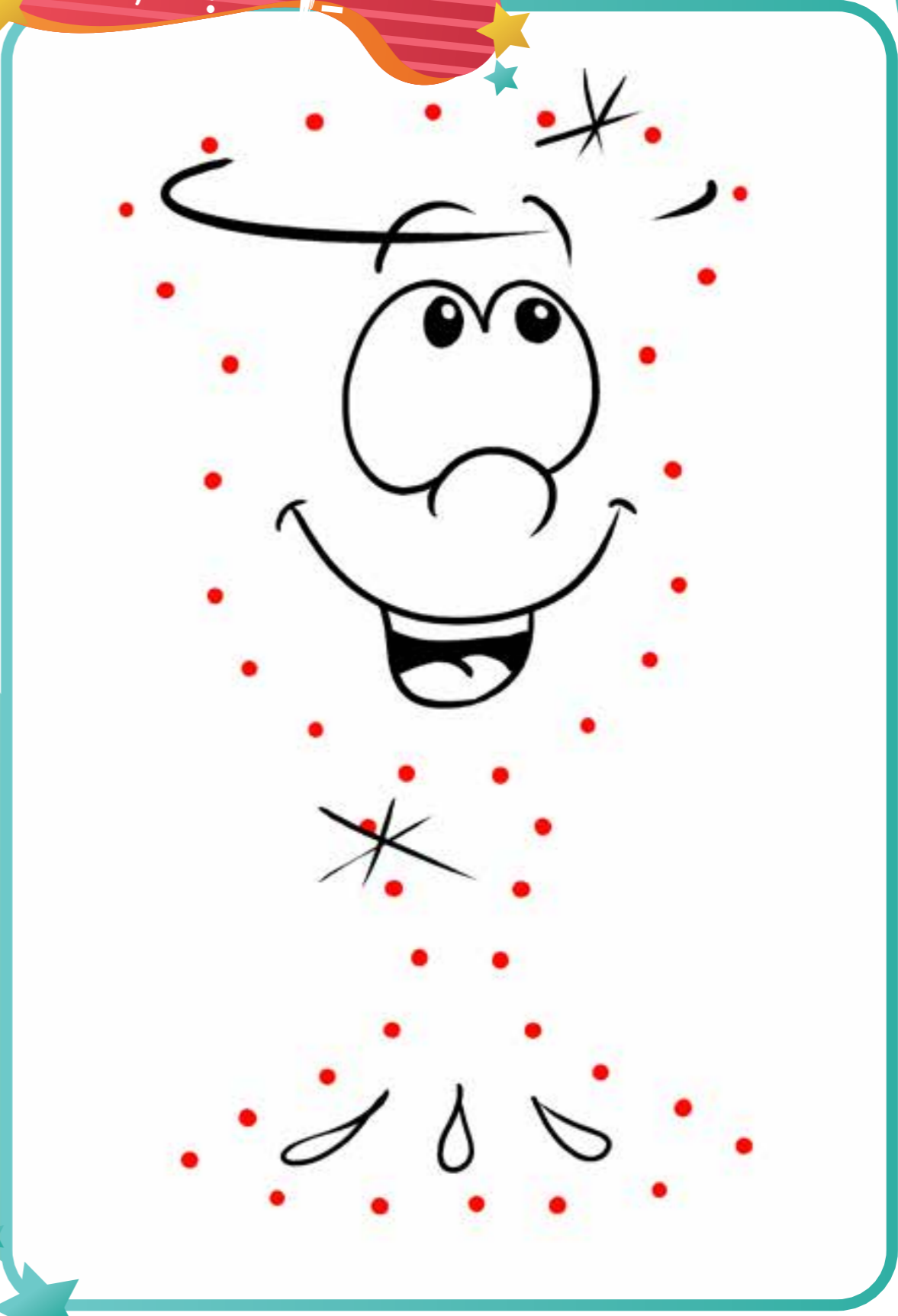
סילון

מפת צורות

קוֹלָקוֹ

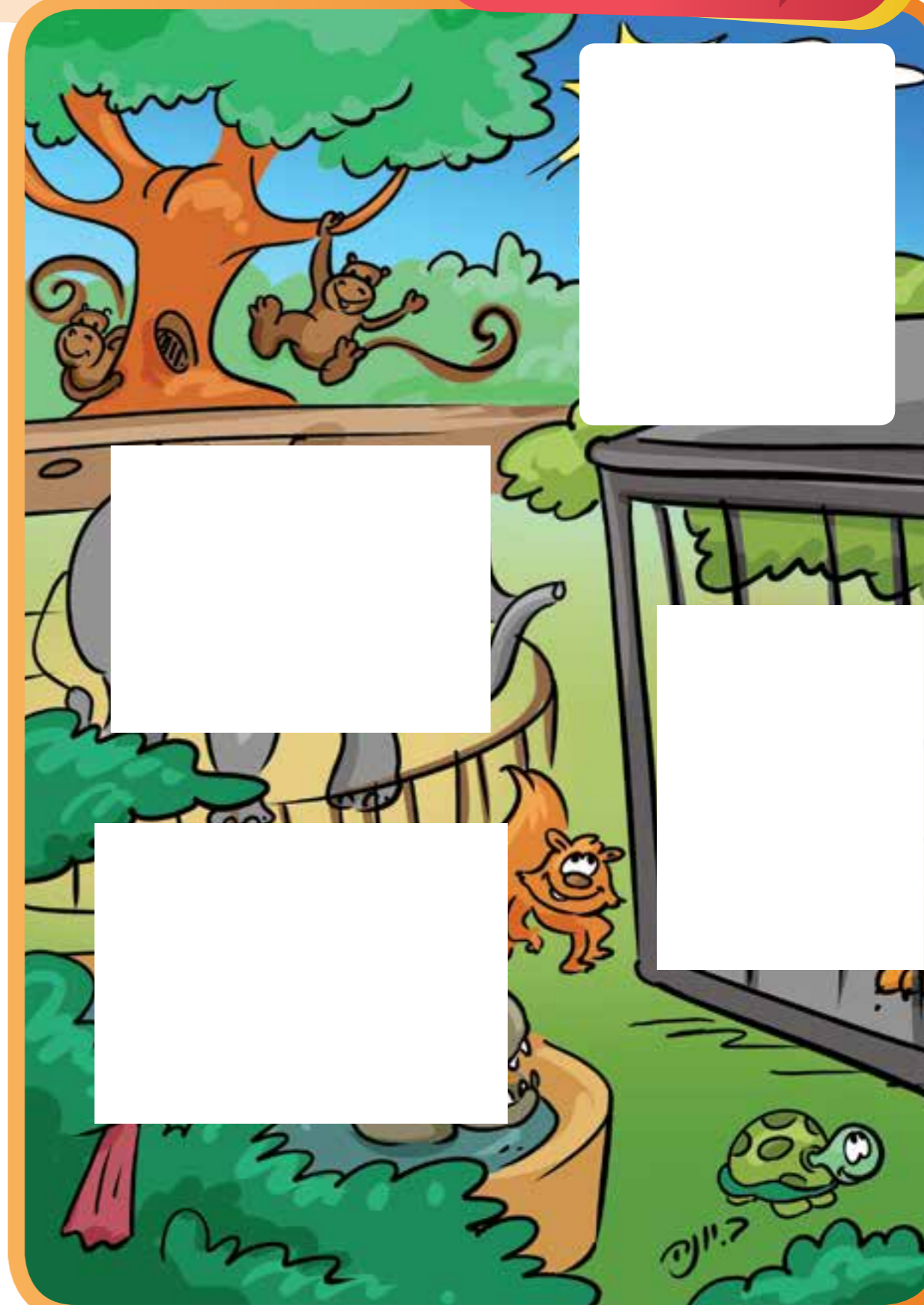
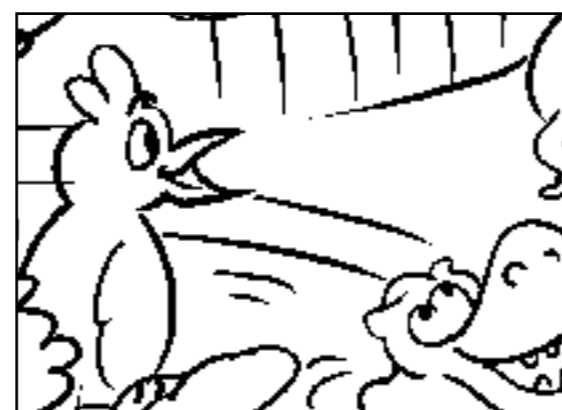

צְבִיעַת חֶפְסִית

בן חיות

גזרו והדביקו את חלקי הציור במקום המתאים. כשהציור משלם צבעו להנאתכם

לעצירה ✂

<p>3</p> <p>למי אָנוּ פּוֹתְחִים אֶת הַדֵּלֶת בְּלֵיל הַסֵּדֶר?</p> <p>2</p> <p>לִי לֵבָיִם מִטּוֹמִים וְלִי מִסּוֹסֵב שֵׁשׁ רֵפוֹת?</p>	<p>4</p> <p>מִמָּשָׁה מִי יוֹדֵעַ? מִה מְדוּלְקִים בְּלֵיל פְּעֻמָּה?</p> <p>5</p> <p>מֵאַיִן אֵרָא יָצֵא עִם יְשׁוּאָה לְמִדְבָּר?</p>
<p>1</p> <p>מֵאַיִן תֵּשֵׁב מִיָּמֶה שֵׁשׁ וְלֵבָיִם רֵפוֹת?</p> <p>8</p> <p>רֵפוֹת שֵׁשׁ וְלֵבָיִם וְלֵבָיִם מִטּוֹמִים לִי לֵבָיִם מִטּוֹמִים</p>	<p>6</p> <p>אֵיךְ תִּסְבְּרֵם לְעַלְמֵי שָׁמַיִם וְלְעַלְמֵי אָרֶץ?</p> <p>7</p>

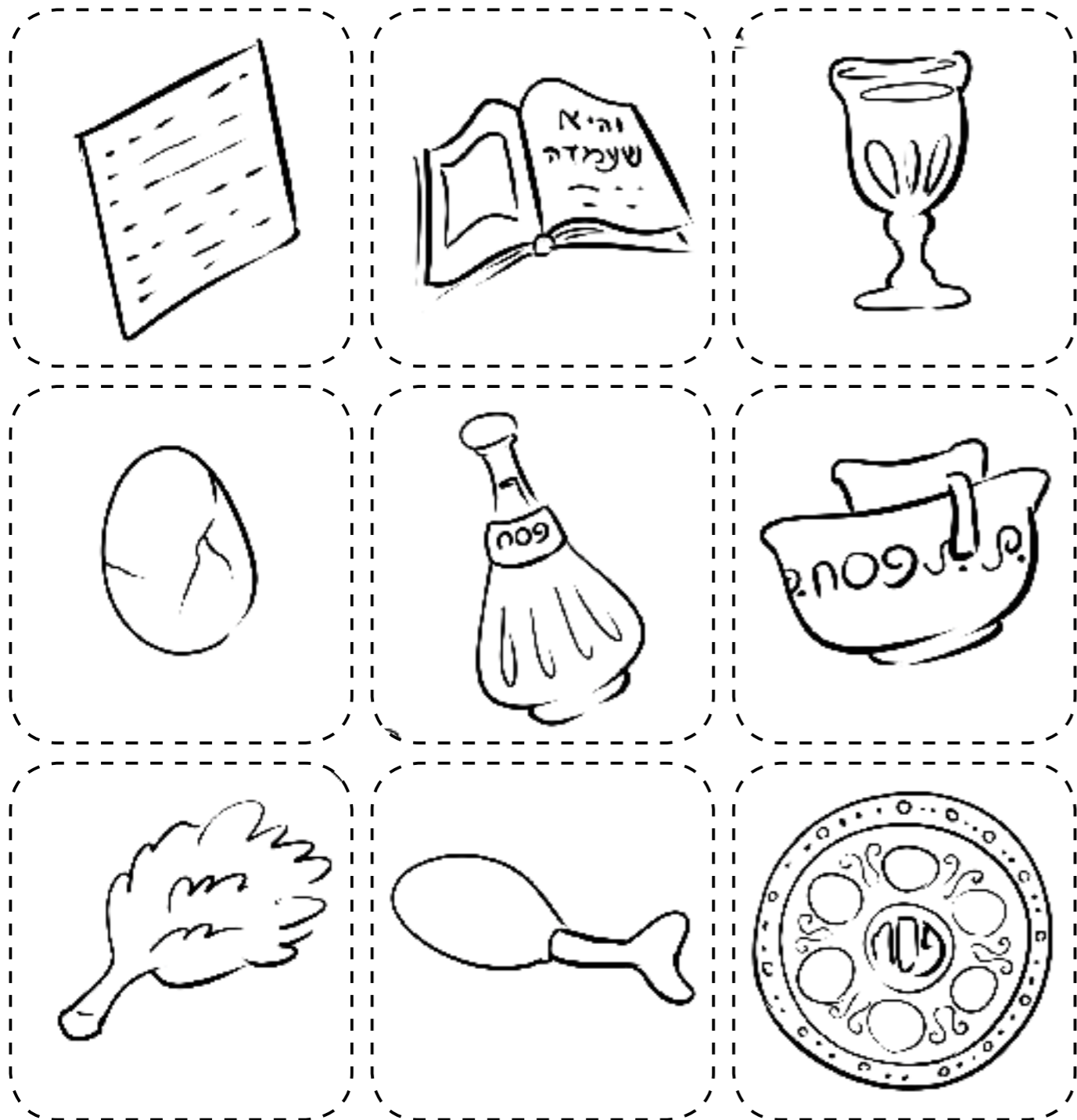
לוח ספירת העומר

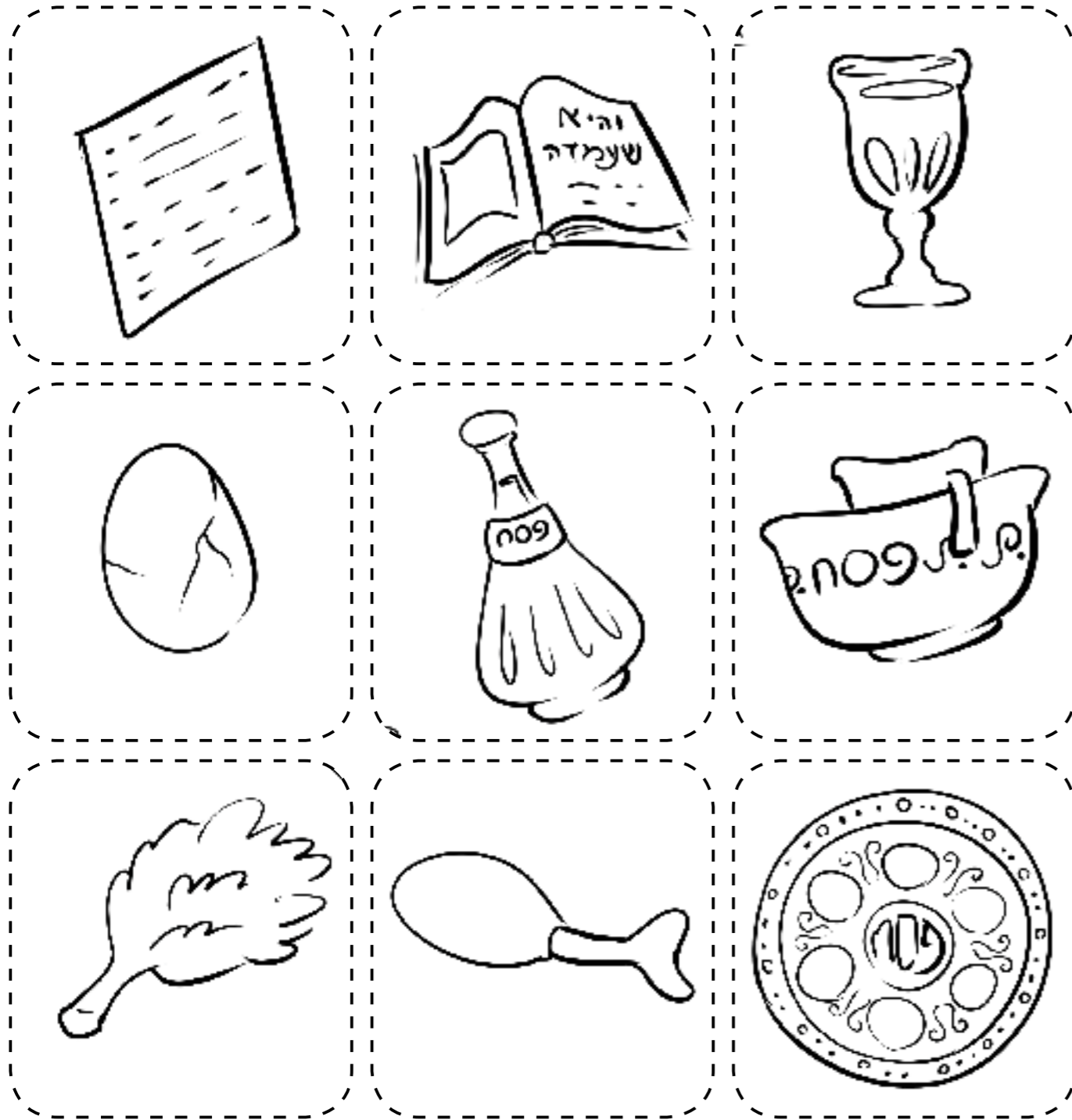
"וספרתם לכם..."

משחק זכרון לגזירה.
מצאו את הנראות המשחק בעמוד 56

משחק זכרון לגזירה.
מצאו את הנראות המשחק בעמוד 56

תשובות למדור אפשר לחשוב שנמצא בעמוד 62:

- 11.1
- 8.2
3. חנה, לפי מה שתלוי על המקור.
- 4.4
5. שם מסתור על הכפה
6. ישנה, האח משתיק את אחיו הקטן ועל המקור רשום לא לשכח להעיר את אמא ב2:30.

משחק לגזירה.
מצאו את הוראות המשחק בעמוד 41

האגף לחינוך חרדי מגיש לכם חוברת למידה
ומאחל הרבה בריאות ופסח כשר ושמח

הפקה: תרבותא, גולדי גלהר
ניהול פרויקט: ריקי ליבוביץ
עריכה ראשית: אפרת פינקל
עיצוב גרפי: סטודיו אתי בן שם
עדינה בוגץ, לאה ברבר, ריקי וינברג, מנוחה בלאק
איורים: דבורה בנדיקט, מענדי ירוסלבסקי, בתיה יונה

©

כל הזכויות שמורות אין לצלם להעתיק או להשתמש
בתכנים ללא אישור מהמו"ל.

**שווה לחיות
בירושלים**

www.jerusalem.muni.il |

מינהל חינוך
אגף חינוך חרדי